

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

หนึ่งนุช วงศ์ไทย. (2552). ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของ
ครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยเป็นครูที่ปฏิบัติงานด้านการบริหารและด้านปฏิบัติการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 245 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของ
ครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
การวิเคราะห์ค่าที และการวิเคราะห์การแปรปรวนทิศทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหา
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม โดยรวม
และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร
มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูเพศชายและหญิงใน
ระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษา
พิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่มีอายุ 25 ปี - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปในระดับประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตพัฒนา กรุงเทพมหานครที่มีวุฒิ
การศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
เขตพัฒนา มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้าน
การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการ
บริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

PROBLEMS OF SPECIAL EDUCATION MANAGEMENT FOR MAINSTREAMING
WITH TEACHER AT PRIMARY SCHOOL IN WATTHANA DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Neungnut Wongthai. (2009) . Problem of Special Education Management for Mainstreaming with Teachers at Primary School in Wattana District, Bangkok. **Master's Project, M.Ed.** (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University.
Advisor: Assist. Prof. Promthida Saenkamkreu.

The purposes of this research were to examine problems of special education management for mainstreaming with teachers at primary school in Wattana District, Bangkok. The sample group of this research consisted of teachers who have been operated in management and instruction in primary schools under Wattana District, Bangkok of 8 places, which totally 245 people. The instrument of this finding was questionnaires on problems of special education management for mainstreaming with teachers in primary school under Wattana District, Bangkok. For its statistics consisted of T-test and one-way variation analysis.

The research results found that:

1. Among teachers in primary school under Wattana District, Bangkok, the researcher observed that they have got understanding management and educational administration, both overall and partial educational management as moderate level.
2. Both males' and females' teachers in primary school under Wattana District, Bangkok, which they faced the problems of special education. For students who were required to get overall the special education management for mainstreaming with teachers was significantly statistical different at .05 levels. When considering partially, we observed that both males' and females' teachers in primary school under Wattana District, Bangkok were affected by these problems of special education. For others students who were demanded to get these special educations management for mainstreaming with teachers on educational activities were significantly statistical different at .01 levels. Of, however, educational activities' administrations had no significantly statistical different.
3. 25-35 year-old teachers and more in primary school under Wattana District, Bangkok were faced these problems of special education. For students who were required

to get the special education for mainstreaming with teachers by overall and partially had no significantly statistical different.

4. Of teachers in primary school under Wattana District, Bangkok who qualified as Degree and Masters' were affected by these problems of special education. For students who were required overall the special education management for mainstreaming with teachers were significantly statistical different at .01 levels. When considering partially, we observed that teachers who qualified as Degree and Masters' in primary school under Wattana District, Bangkok were affected by these problems of special education. For students who were required these special educations management for mainstreaming with teachers were significantly statistical different at .05 levels and .01 levels, respectively.

5. Teachers who have been experienced differently operation in primary school under Wattana District, Bangkok were affected by these problems of special educations. For students who were required to get both overalls' and partials' special education management for mainstreaming with teachers had no significantly statistical different.

6. Teachers who have been experienced operating in primary school under Wattana District, Bangkok were affected by these problems of special education. For students who were required to get overalls' and partials' special education management for mainstreaming with teacher had no significantly statistical different.

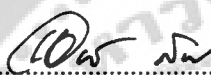
อาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ของ หนึ่งนุช วงศ์ไทย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

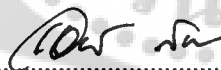
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. งามอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ ๒๒ เดือน พ.ค. พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พาสณา จุฬรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษารุ่น ที่ท่านให้ความกรุณาเมตตา ห่วงใย ให้คำแนะนำ ดูแล และเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ดร.แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ ที่อนุเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการด้านการจัดการศึกษาพิเศษ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจอื่นๆ แก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ให้คำปรึกษาแนะนำ กำลังใจและความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ คณะข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ทุกท่านที่เอื้อเฟื้อข้อมูลและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณยายสิริ คุณพ่อมนัส คุณแม่วนิดา คุณป้าวลัย พี่มานพ น้องวิชุดา และหลาน ๆ ที่น่ารัก ที่ให้กำลังใจ และความห่วงใยตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดาและมารดา ครูอาจารย์ ผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรมความดีให้กับผู้วิจัย

หนึ่งนุช วงศ์ไทย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม	31
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	62
สมมติฐานของการวิจัย	62
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	62
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	64
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	78
ประวัติย่อผู้วิจัย	93

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและคำร้อยละของจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน	55
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการจัดการศึกษา พิเศษแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน	56
3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ	57
4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรอายุ	58
5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา	59
6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน	60
7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาชีวิตคนในสังคมให้มีคุณภาพ อันจะส่งผลให้ประเทศชาติเกิดความเจริญก้าวหน้า ซึ่งคุณค่าของการศึกษามองเห็นได้ อย่างชัดเจนว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและช่วยเหลือตนเองและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 7) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการดังนี้ หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ มาตรา 10 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง จะต้องจัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ (1) จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่มีการประสานงานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคล ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีการตื่นตัวในการจัดการศึกษาให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น ในปีการศึกษา 2542 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเป็นปีการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนสามารถเรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนปกติได้ ซึ่งก็รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในระดับก่อนประถมศึกษาด้วย ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและให้ความเสมอภาคแก่เด็กที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ มีโอกาสเรียนได้มากที่สุด แต่ต้องคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล และจัดให้มีบริการพิเศษให้ตามความจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 37)

กรุงเทพมหานครส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2540 - 2544) และได้มอบหมายให้สำนักงานการศึกษาดำเนินการให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร)

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ได้นำนโยบายมากำหนด และนำมาปฏิบัติโดยจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยเป็นนโยบายข้อที่ 6 ที่ได้เป็นการช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกรุงเทพมหานครเริ่มดำเนินการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง เมื่อปี พ.ศ.2542 และต่อมาในปี พ.ศ.2542 ได้ขยายโครงการเพิ่มเป็น 51 โรงเรียน จนถึงปัจจุบันก็มากขึ้นตามลำดับ เพื่อเป็นการรองรับเด็กพิการที่เพิ่มขึ้นให้ได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่าเทียมกับเด็กปกติ จากการสำรวจข้อมูลจำนวนเด็กและครูในโรงเรียนที่เปิดดำเนินการสอนตามโครงการเรียนร่วมของสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ในปีการศึกษา 2543 มีจำนวนถึง 838 คน จากจำนวนเด็กปกติทั้งสิ้น 58,012 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 และจากจำนวนครูปกติ 2,663 คน ต่อจำนวนครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 36 คน ถือว่าเป็นสัดส่วนที่ไม่สมดุล และไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม และการจัดการเรียนร่วมควรครอบคลุมถึงการจัดหลักสูตรให้ได้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ความต่อเนื่องของแผนการเรียนการสอน เครื่องมือและอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กเพื่อพัฒนาศักยภาพให้ได้ถึงขีดสุดความสามารถ จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จะประสบความสำเร็จนั้นต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์การเรียนการสอน การกำหนดแผนงานที่เอื้อต่อการเรียนร่วมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะจัดการศึกษาในลักษณะของการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุด

เนื่องด้วย ผู้วิจัยมีความสนใจที่ต้องการศึกษางานการศึกษาพิเศษ ของโรงเรียนที่จัดการศึกษาพิเศษ (การเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ) ในเขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร บัณฑิตต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาเบื้องต้นของครูปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นไปยังข้าราชการครูในกลุ่มโรงเรียน เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดธาตุทอง โรงเรียนแจ่มจันทร์ โรงเรียนสวัสดิวิทยา โรงเรียนสุเหร่าสามอิน โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ โรงเรียนวัดภาษี โรงเรียนวิจิตรวิทยา และโรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อแรกถามว่า “ถ้าท่านได้รับมอบหมายให้มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้าร่วมเรียนในชั้นเรียนของท่าน ท่านคิดว่าจะเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด ผลจากการสำรวจพบว่าครูตอบว่ามีปัญหาจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62 ได้แก่ ปัญหาขาดความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการสอนทางด้านการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปัญหาการควบคุมชั้น ปัญหาการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูตอบว่าไม่มีปัญหามี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38

คำถามข้อสองถามว่า “ปัญหาดังกล่าวในข้อ 1 สาเหตุเกิดจากอะไรบ้าง?” โดยคำตอบที่ครูตอบมากที่สุด คือ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเกิดจากครูขาดการฝึกอบรมให้มีทักษะและประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะครูมีภาระงานที่มากเกินไป ปัญหาการควบคุมชั้นเรียนเกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่มีระเบียบวินัย ปัญหาการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กพิการเกิดจากนโยบายและการบริหารงานของผู้บริหาร

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่าปัญหาขาดความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการสอนทางด้านการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเกิดจากครูขาดการฝึกอบรมให้มีทักษะและประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะครูมีภาระงานที่มากเกินไป ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องได้รับการศึกษาในสภาพที่เป็นเด็กปกติมากที่สุด และควรจัดให้ทันที่เมื่อค้นพบความพิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทุกด้านให้เท่าเทียมกับคนปกติโดยอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข แต่กลับพบว่าครูผู้สอนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนระหว่างเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังผลการวิจัยของ สมศักดิ์ โสธาวร (2543 : 5) ที่ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนร่วมกันของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนร่วมกันของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมแล้วพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ “น้อย” ทุกด้าน ที่สำคัญด้วยกัน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ควรต้องมีการพัฒนาร่วมกันทุกด้านและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัส ทองปิยะภูมิ (2531 : 154) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่าหลักสูตรควรเหมือนกับหลักสูตรของนักเรียนปกติ แต่ควรปรับรายวิชาที่มีความจำเป็น โดยเปลี่ยนจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาและปรับกระบวนการเรียนการสอนด้วย แต่ให้ปรับเฉพาะที่มีความจำเป็นเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อให้การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็น ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 245 คน ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการครู ใน 8 โรงเรียน ได้แก่ ครูโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 56 คน ครูโรงเรียนแจ่มจันทร์ จำนวน 24 คน ครูโรงเรียนสวัสดิวิทยา จำนวน 31 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าสามอิน จำนวน 28 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำนวน 27 คน ครูโรงเรียนวัดภาชี จำนวน 25 คน ครูโรงเรียนวิจิตรวิทยา จำนวน 45 คน และครูโรงเรียนสุเห่บ้านดอน จำนวน 29 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 วุฒิการศึกษา
 - 1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 1.5 ขนาดของโรงเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความแตกต่างจากเด็กปกติทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม 5 ประเภท ซึ่งได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและเด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน

2. การจัดการเรียนร่วม หมายถึง การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกันกับเด็กปกติ หรือในโรงเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ ซึ่งสามารถจัดการเรียนร่วมได้ เต็มเวลา หรือบางเวลา หรือการเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

3. ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม หมายถึง เหตุขัดข้องที่ทำให้การจัดการเรียนร่วมไม่เป็นไปตามความมุ่งหมายทั้งปัญหาทางด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม และการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย นโยบายด้านการจัดการเรียนร่วม การเตรียมบุคลากร การคัดแยกเด็กและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลการจัดสภาพแวดล้อม การจัดบริการเครื่องมือสื่อและอุปกรณ์การนิเทศและติดตามผล และการสนับสนุนจากภายนอก โรงเรียนส่วนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย แนวทางการจัดกิจกรรมและการใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลการเตรียมการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมเสริมพิเศษ การใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

4. เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

5. อายุ หมายถึง จำนวนปีของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครที่นับจากวันแรกที่เกิดจนถึงปัจจุบันตามปฏิทินสากล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น

- 5.1 อายุต่ำกว่า 25 ปี
- 5.2 อายุ 25 - 35 ปี
- 5.3 อายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป

6. วุฒิการศึกษา ได้แก่

- 6.1 วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
- 6.2 วุฒิปริญญาตรี ประกาศนียบัตร-บัณฑิต
- 6.3 วุฒิปริญญาโท
- 6.4 วุฒิสสูงกว่าปริญญาโท

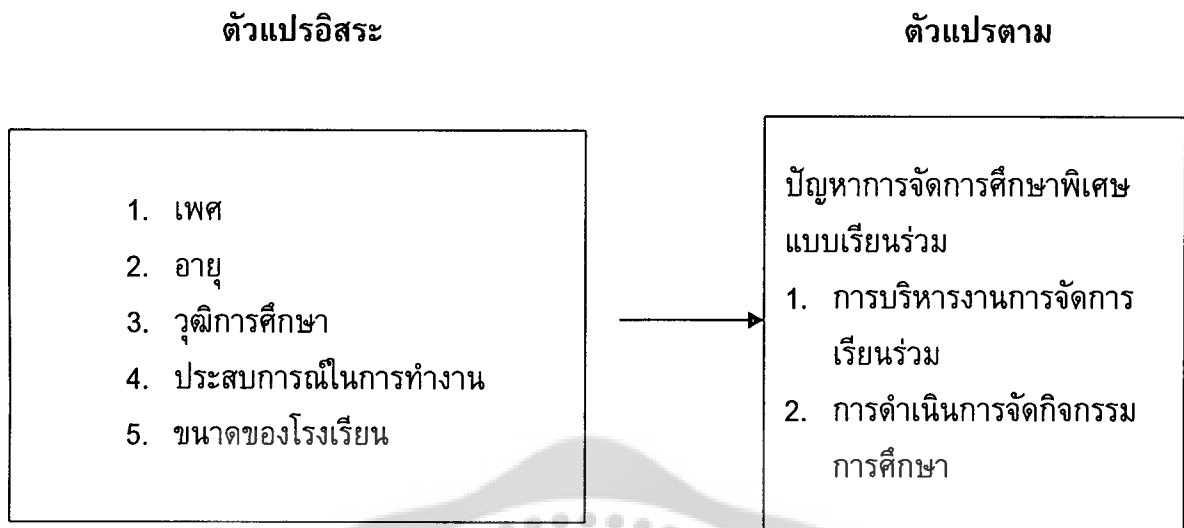
7. ประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่

- 7.1 ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี
- 7.2 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี
- 7.3 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

8. ขนาดของโรงเรียน ได้แก่

- 8.1 ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน)
- 8.2 ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 301- 600 คน)
- 8.3 ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และแตกต่างกันตามตัวแปรด้านเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ครูชายและครูหญิง มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
4. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
6. ครูที่ทำงานอยู่ในขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม
 - 1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ

1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ

1.1.1 ความหมายของการศึกษาพิเศษ

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการศึกษาพิเศษดังนี้

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 12) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่าการศึกษาพิเศษ คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งหมายถึงเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์รวมถึงเด็กฉลาด

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 3) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษหมายถึงการศึกษาที่จัดสำหรับเด็กปัญญาเลิศเด็กปัญญาอ่อนเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้และเด็กพิการซ้ำซ้อนซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจรับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้กับเด็กปกติ

สมิธ และคนอื่นๆ (Smith and others. 1983 : 9) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษคือ วิชาชีพที่เกี่ยวกับการจัดการ ตัวแปรต่างๆ ทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่การป้องกัน การลดหรือการจำกัดสภาพต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความบกพร่องสำคัญต่างๆ ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางสติปัญญาทางการสื่อความหมายทางการเคลื่อนไหวทางสังคมและทางอารมณ์ของเด็ก

จากความหมายของการศึกษาพิเศษดังกล่าว สรุปว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกประเภท ให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย อารมณ์ และความสามารถของแต่ละบุคคลให้สามารถอยู่ร่วมสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม

1.2.1 ความหมายของการเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 188) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า เป็นการศึกษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษวิธีหนึ่ง ซึ่งนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกับเด็กปกติ เพื่อทดแทนวิธีเดิมที่จัดการเรียนเป็นกลุ่มประเภทของความพิการ

ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนร่วมไว้หลายลักษณะ ดังนี้

แอลเลน (Allen. 1991 : 54) กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมคือการเติบโตของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยการควบคุมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด ซึ่งกฎหมายต้องการให้เด็กที่บกพร่องและเด็กปกติได้เรียนด้วยกัน ในขอบเขตที่เหมาะสมให้มากที่สุดโดยดูพื้นฐาน ปัญหาทางพัฒนาการ และระดับทักษะของเด็กเป็นรายบุคคล

โชวเอท (Choate. 1993 : 12) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนร่วมว่า เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในโครงการศึกษาทั่วไป ได้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางอารมณ์ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และเด็กที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ซึ่งเด็กเหล่านี้จะได้รับการสอนเหมือนเด็กปกติในห้องเดียวกัน ซึ่งการเรียนร่วมนั้นมีความหมายเป็นทั้งความคิดรวบยอด และการปฏิบัติทางด้านความคิดรวบยอดนั้น การเรียนร่วมคือความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหมือนกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กปกติ ส่วนทางด้านปฏิบัตินั้น การเรียนร่วมคือการจัดสถานที่ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดที่พวกเขาต้องได้รับ จากความคิด รวบยอดและการปฏิบัติจะเห็นได้ว่าการเรียนร่วมเป็นมากกว่าการรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเข้าด้วยกันทางด้านกายภาพ แต่การจัดการเรียนร่วมเป็นการวางแผนและการส่งเสริมสนับสนุนด้านการปฏิบัติให้ได้ผลในการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มาสู่สังคมปกติ

กากิโลวและคิลโก (Gargiulo and Kilgo. 2000 : 141 - 142) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนร่วมคือการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อยู่ในโปรแกรมการศึกษา ซึ่งมีจุดหมายแรก คือการได้รับบริการและพัฒนาเฉพาะบุคคล รวมกับเด็กประถมในสิ่งแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

คอฟมาน ก๊อตเลียบ เอการ์ตและคูคิต (Kauffman, Gottlieb, Agard and Kukic. 1975 : 115) ได้กล่าวว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษและเด็กปกติ เรียนร่วมตามแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาตามแผนการ ศึกษารายบุคคล และ กระบวนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ ของผู้บริหาร ครูที่ทำการสอน และ สนับสนุนทั้งการศึกษาปกติและการศึกษาพิเศษ

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson.1980 : 85) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่าคือ การจัดการศึกษาที่ให้แก่เด็กพิเศษทุกคนมีโอกาสเข้ารับการ ศึกษา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนร่วมหมายถึง การจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ตามทักษะและความเหมาะสม เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติตามสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และทางสังคมเดียวกันก่อให้เกิดความเสมอภาค และเท่าเทียมกันในสิทธิมนุษยชนที่ทุกคนพึงได้รับจากสังคม และให้ได้รับการศึกษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตในอนาคตร่วมกับเด็กปกติในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้น การเรียนร่วม เป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมและได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กปกติในสิ่งแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงความสามารถเฉพาะบุคคล เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ศักยภาพและความสามารถเฉพาะบุคคล เพื่อส่งเสริมศักยภาพและความสามารถของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้เจริญถึงจุดสูงสุดและสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้

1.2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนร่วม

โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน (2529 : 3) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนร่วม ดังนี้ คือ

1. เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน หรือไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียน พิเศษที่อยู่ห่างไกลจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่ง ทั้งเป็นการประหยัดพลังงาน และเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง โดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ ฝึกหัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่จะดำรงในสิ่งปกติให้ดีที่สุดได้

2. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินส่งบุตรพิการไปอยู่โรงเรียนประจำ

3. เด็กพิการได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดา มารดา และญาติพี่น้องตามปกติมี โอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึก ว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ

4. เด็กพิการจะมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ซึ่งนับว่าเป็น ประสพการณ์ตรง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

5. เป็นการลดภาระของรัฐบาล เพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะ ต้องใช้งบประมาณมาก

6. สังคมเข้าใจ และยอมรับเด็กพิการว่ามีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติและช่วยให้เด็กพิการอยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

การเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติเพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขซึ่งอาจจะกระทำได้หลายลักษณะ ดังนี้

เลวิสและดอร์แล็ค (Lewis and Doorlag .1995 : 56 - 60) ได้สรุปรูปแบบการจัดการเรียนร่วมดังนี้

1. ชั้นเรียนปกติเป็นรูปแบบการศึกษาที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปอยู่ในชั้นเรียนปกติ เด็กอาจได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษแต่ไม่ใช่ช่วงเวลาของการเรียนในชั้นเรียนปกติจุดมุ่งหมายคือ เป็นการเตรียมโปรแกรมการศึกษาที่เหมาะสมในการช่วยเหลือพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้กลับคืนมาในชั้นเรียนปกติ

2. ชั้นเรียนปกติกับครูที่ให้คำปรึกษา เด็กใช้เวลาในชั้นเรียนปกติและได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษทางอ้อมโดยครูได้รับบริการแทนจากนักการศึกษาพิเศษซึ่งจะเตรียมให้คำปรึกษาในความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในชั้นของครูนั้นซึ่งอาจเป็นนักการศึกษาพิเศษ ผู้ที่ให้บริการให้คำปรึกษาการศึกษาพิเศษหรือนักจิตวิทยาของโรงเรียนอาจจะเป็นเรื่องพฤติกรรมของเด็ก การใช้วัสดุอุปกรณ์ การให้การฝึกหัด เป็นต้น จุดมุ่งหมายคือ การเตรียมครูในการดำเนินการที่เหมาะสมในการใช้วัสดุอุปกรณ์และพัฒนาทักษะและการตัดสินใจในการให้การศึกษาที่จำเป็นการประเมินการเรียนการสอน การจัดการช่วยเหลือ การปรับการเรียนการสอนการแก้ปัญหาพฤติกรรมและการประชาสัมพันธ์

3. ชั้นเรียนปกติกับการร่วมสอน นักการศึกษาทั่วไปและนักการศึกษาพิเศษร่วมกันสอนในชั้นที่มีทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษครูอาจแบ่งความรับผิดชอบต่อนักเรียนในชั้นโดยครูรับผิดชอบเด็กปกติและครูการศึกษาพิเศษรับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นต้น

4. ชั้นเรียนและห้องซ่อมเสริมหรือครูเดินสอน เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในชั้นเรียนปกติและมีการบริการการศึกษาพิเศษที่เตรียมให้กับเด็กนอกเหนือจากจากชั้นเรียนปกติในห้องซ่อมเสริมซึ่งเป็นบริเวณที่ไม่มีนักเรียนปกติ กำหนดในแต่ละวัน (หรือสัปดาห์) เด็กจะออกจากชั้นเรียนปกติไปรับการเรียนการสอนในห้องซ่อมเสริมหรือรับบริการจากครูการศึกษาพิเศษที่เดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่งเพื่อสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยมีกำหนดการสอนเหมือนใน

ห้องรับการสอนเหมือนในห้องรับการสอนคือเด็กเวลาส่วนใหญ่ในห้องเรียนปกติแต่ได้รับการเสริมจากการครูเดินสอน ครูวิชาการ

5. ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ เด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในชั้นเรียนพิเศษสอนและการสอนในชั้นปกติ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนปกติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ รูปแบบนี้เป็นการจำกัดสิ่งแวดล้อมที่มากที่สุดของการศึกษาของเด็กที่เรียนร่วม

6. ชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาและร่วมทางสังคม เด็กไม่ได้ทางวิชาการในชั้นเรียนปกติเลยแต่เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมที่โรงเรียน กิจกรรมช่วงเวลาอาหารกลางวันหรือการประชุม

7. ชั้นเรียนเต็มเวลา เด็กใช้เวลาในชั้นพิเศษของโรงเรียนโดยไม่มีส่วนร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 12 - 13) ได้เสนอรูปแบบของการเรียนร่วมไว้ 5 ลักษณะดังนี้

ลักษณะที่ 1 การเรียนร่วมชั้นปกติเต็มเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนถึงระดับที่ช่วยตัวเองได้แล้วและได้รับการพิจารณาว่ามีความพร้อมทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีหรือค่อนข้างดี ตลอดจนมีคุณภาพทางอารมณ์และสังคมดีพอในทุกกลุ่มวิชาให้เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติและเรียนเหมือนเด็กปกติ ทุกประการซึ่งถ้าเด็กสามารถปรับตัวกับสังคมและการเรียนเหมือนกับเด็กปกติได้โดยไม่มีปัญหาแล้วอาจไม่ต้องกลับมาเรียนในชั้นพิเศษอีก

ลักษณะที่ 2 การเรียนร่วมในชั้นปกติและมีบริการให้คำปรึกษา เป็นการจัดการเรียนร่วมเต็มเวลาคล้ายคลึงกับลักษณะที่ 1 แต่จะมีครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ให้คำปรึกษาซึ่งได้แก่ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ครูเวียนสอนตามโรงเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง โดยครูประเภทนี้ไม่ได้เป็นที่กำหนดการสอนโดยตรง แต่จะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชาให้เข้าใจถึงความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมอยู่ในชั้นเรียนช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ตลอดจนการปฏิบัติต่อเด็กการจัดสภาพแวดล้อมและช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

ลักษณะที่ 3 การเรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการเป็นการจัดครูการศึกษาพิเศษประจำอยู่ที่ห้องเสริมวิชาการโดยกำหนดตารางการเรียนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการ การศึกษาพิเศษบางเวลาและบางวิชาตามความมากมายของความต้องการพิเศษหรือความจำเป็นของเด็กและสอนในเนื้อหาที่เด็กมีปัญหาหรือไม่ได้รับการสอนในชั้นเรียนปกติ การสอนอาจกระทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กๆ ก็ได้นอกจากนี้ครูเสริมวิชาการยังทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูประจำชั้นหรือประจำวิชาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ลักษณะที่ 4 การจัดชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในห้องเรียนเดียวกันโดยคู่ขนานกับห้องเรียนปกติและจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูการศึกษาพิเศษประจำชั้นและสอนเองเกือบทุกวิชา ยกเว้นวิชาที่เด็กสามารถไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ การงานพื้นฐานอาชีพ จริยศึกษาหรือกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ของโรงเรียน

ลักษณะที่ 5 การจัดเรียนพิเศษในโรงเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องค่อนข้างมากในประเภทเดียวกัน โดยจัดเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ไม่น้อยกว่า 6 คนเรียนชั้นพิเศษร่วมกันตลอดเวลา มีครูประจำชั้นเป็นผู้สอนเองทุกวิชา แต่อยู่ในโรงเรียนปกติและมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนบ้าง บางโอกาสได้แก่ การเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ไหว้พระ ประชุมประจำสัปดาห์ รับประทานอาหารกลางวันร่วมกับเด็กปกติ เชียร์กีฬา และร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ตลอดจนร่วมพิธีการกับโรงเรียนด้วย

วารี ธีระจิตร (2541 : 16 - 17) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ

รูปแบบที่ 1 การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา

การจัดบริการสำหรับเด็กพิเศษลักษณะนี้จัดให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่มากหลังจากเด็กได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านที่จำเป็น ก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ทั้งนี้อาจมีอุปกรณ์ เครื่องมือพิเศษ ช่วยทางด้านการศึกษา เช่น เครื่องช่วย รวมทั้งการให้บริการแนะแนวแก่ครูในชั้นเรียนปกติด้วย ในกรณีเด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางและเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ก็สามารถเรียนร่วมในลักษณะนี้ได้เพียงแค่ปรับโปรแกรมการสอนและวิธีการสอนให้เหมาะกับสภาพความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละประเภท

รูปแบบที่ 2 การเรียนร่วมในชั้นปกติ โดยได้รับบริการพิเศษ

การจัดบริการโดยให้เด็กพิเศษเรียนในชั้นเรียนปกติเป็นเวลาโดยได้รับการบริการต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น ฝึกพูด ฝึกให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหวและโปรแกรมพิเศษของเด็กปัญญาเลิศ เป็นต้น โดยเด็กได้รับบริการเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

รูปแบบที่ 3 การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

จัดให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมากรวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงจนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ เช่น กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด การแก้ไขการพูด การฝึกฟัง ตลอดจนการเพิ่มความรู้สำหรับเด็กที่มีความสามารถสูง เป็นต้น

สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2542 : 57) ได้สรุปรูปแบบการจัดการเรียนร่วมไว้ 3 ประการดังนี้ คือ

ประเภทที่ 1 เข้าเรียนในชั้นปกติเหมือนเด็กปกติทุกวิชา

ประเภทที่ 2 เรียนร่วมเป็นบางวิชาที่สามารถเรียนได้

ประเภทที่ 3 อยู่ร่วมในโรงเรียนเดียวกัน แต่เรียนในชั้นพิเศษในกลุ่มเฉพาะของตนแต่จะทำกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมร่วมกัน

จากรูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างๆ ไป มี 4 รูปแบบดังนี้คือ

1. ชั้นเรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติทุกเวลาทุกวิชา
2. ชั้นเรียนร่วมและรับบริการเสริม เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะใช้เวลาส่วนใหญ่เรียนร่วมกับเด็กปกติ แต่จะได้เรียนหรือรับบริการกับครูเสริมวิชาการบางเวลาและบางวิชา
3. ชั้นพิเศษและเรียนร่วมบางวิชา เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะใช้เวลาส่วนใหญ่เรียนในชั้นเรียนพิเศษ แต่จะไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในบางวิชาที่จะพอเรียนได้เช่น ศิลปศึกษา พลศึกษา เป็นต้น
4. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเรียนชั้นพิเศษเฉพาะ แต่จะได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมวันแม่ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม

1.2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย

การเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ กระทรวงศึกษาธิการได้ทดลองจัดในประเทศไทยครั้งแรกในปี พ.ศ.2500 ในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร 7 แห่ง เฉพาะเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร (2530 : 6) ได้เสนอรูปแบบของการเรียนร่วม 5 รูปแบบ คือ

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เด็กพิเศษที่มีความพร้อมพอที่จะช่วยตนเองได้โดยไม่ต้องรับจะได้รับการพิเศษบ้าง ตามความจำเป็นเพียงเล็กน้อยบริการพิเศษ จะได้เข้าเรียนในชั้นเรียนปกติ แต่เด็กที่เรียนในชั้นปกติ ซึ่งยังไม่มีความพร้อมตามกำหนด
2. เรียนร่วมในชั้นปกติมีครูเวียนสอน เด็กพิเศษจะเรียนในชั้นปกติ เมื่อครูเวียนจะสอนเสริมให้แก่เด็กพิเศษ ตามความต้องการเฉพาะรายหรือกรณีปัญหาเป็นกลุ่มย่อย
3. เรียนร่วมในชั้นปกติมีการสอนเสริมวิชาการ เด็กพิเศษมีตารางกำหนดเวลาที่จะต้องเข้าห้องสอนเสริม โดยครูเสริมวิชาการเป็นผู้กำหนดการเรียนการสอนตามความจำเป็นพิเศษเป็นรายกรณี หรือกลุ่มย่อย นอกเหนือจากเด็กปกติ

4. เรียนชั้นพิเศษร่วมกับเรียนชั้นปกติบางเวลาเด็กพิเศษจะเรียนกับครูประจำชั้นในชั้นพิเศษร่วมกับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกัน แต่บางเวลาหรือบางวิชา เด็กพิเศษที่มีความพร้อมจะไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น วิชาศิลปะ พลศึกษา หรือ กิจกรรมพิเศษ

5. เรียนในชั้นพิเศษเต็มเวลาในโรงเรียนปกติ เด็กพิเศษจะเรียนในชั้นพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกัน ในทุกวิชาเต็มเวลา แต่จะมีโอกาสร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับเด็กปกติตามสมควร

จากรูปแบบดังกล่าวข้างต้นอาจรวมลักษณะที่บ่งชี้ได้ชัดเจนเป็นรูปแบบการเรียนร่วมทั่วไป 8 รูปแบบ ดังนี้

1. การเรียนร่วมในชั้นปกติ ปฏิบัติเช่นเดียวกับเด็กปกติทุกประการ
2. การเรียนร่วมในชั้นปกติ รับบริการที่จำเป็นจากครูการศึกษาพิเศษ
3. การเรียนร่วมในชั้นปกติบางวิชา ร่วมกับการเรียนในชั้นเรียนพิเศษบางเวลา
4. การเรียนร่วมในชั้นปกติทุกวิชา มีครูการศึกษาพิเศษช่วยเหลือเป็นรายบุคคล
5. การเรียนในชั้นพิเศษ มีนักเรียนปกติมาเรียนร่วม
6. การเรียนในชั้นพิเศษ มีนักเรียนปกติเรียนร่วมบางวิชา บางวิชาเด็กพิเศษจะเรียนกับเด็กพิเศษห้องอื่น ๆ นักเรียนปกติจะไปเรียนกับเด็กปกติด้วยกัน
7. การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรกับนักเรียนปกติ
8. การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ตามโอกาสสมควร

ประโยชน์ของการเรียนร่วม

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนร่วมไว้ว่า

1. ด้านการเรียนเด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติโดย ไม่มีข้อยกเว้น และไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่อยู่ห่างไกลมาก จนเป็นภาระของผู้ปกครอง
2. การมีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดา และญาติพี่น้อง เด็กได้มีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกที่ถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการและเป็นการช่วยให้ครอบครัวเกิดสำนึกและตระหนักในการรับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยไม่ผลักระให้แก่อื่น

3. การเปลี่ยนเจตคติ การที่เด็กปกติมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะช่วยให้เด็กปกติและผู้ปกครองของเด็กปกติ มองโลกได้กว้างขึ้นและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีขึ้นทั้งยังช่วยลดความรู้สึกยึดมั่นในบุคลิภาพหรือภาพพจน์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งสังคมนิยมคิดกัน เด็กจะเรียนรู้ที่จะเข้าใจความต้องการของเพื่อนและรู้วิธีที่จะช่วยเหลือและอยู่ร่วมกัน เนื่องจากทุกสังคมจะมีทั้งคนปกติ และคนที่มีความต้องการพิเศษ

4. ด้านสังคมและชุมชน เด็กจะสามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ให้เข้ากับสังคม ปกติได้การอยู่ร่วมกันก็จะช่วยให้สังคมได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

5. ประหยัดงบประมาณของรัฐบาล เมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษ หรือศูนย์เฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพียงแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น

การจัดการเรียนร่วมนั้น มีผู้สรุปปรัชญาและแนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนร่วมไว้หลายท่านดังนี้ Gearheart and Weishahn (1980 : 33) เน้นถึงสิทธิที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนควรได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอเพื่อพัฒนาสมรรถภาพตามความสามารถและศักยภาพของตนเอง การศึกษาต้องไม่ย่อความพิการของเด็กแต่ต้องปรับเปลี่ยนตามความต้องการและความจำเป็นของเด็ก

ศรินทร์ วิหะสิริพันธ์ (2535 : 31 - 43) ได้ให้แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิการก่อนวัยเรียนสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดการนำเด็กเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด (Nomalization) เป็นการช่วยเหลือเด็กพิการให้สามารถปฏิบัติสิ่งต่างๆ ทั่วไปในชีวิต โดยใช้หลักการปกติวิสัยของสังคมให้มากที่สุด เพื่อให้เด็กตอบสนองได้เป็นปกติมากขึ้นเรื่อยๆ โดยครูจะต้องมีการปรับเปลี่ยนเครื่องมือเพื่อให้เหมาะกับเด็กและการให้เสริมแรงซึ่งควรจะทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยการนำเด็กให้อยู่กับสมาชิกในสังคม ในวัฒนธรรมที่เป็นอยู่เมื่อมีการให้เกียรติและการยอมรับโดยไม่มีข้อยกเว้นกรณีพิเศษใดๆ จะนำเด็กเข้าสู่สภาพปกติของสังคมได้มากที่สุด

2. แนวคิดการเรียนการสอนรายบุคคล (Individualization) การจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงลักษณะเฉพาะของเด็กพิการอย่างละเอียดมีการวางแผนและจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมโดยลักษณะที่เหมาะสม และหรือสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของตัวเด็กเป็นรายบุคคล

3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบไม่แยกประเภทตามความพิการ (Noncategorical Approach) แม้ว่าการจัดประเภทในทางการศึกษาจะมีประโยชน์หลายประการแรกเป็นแรงผลักดันให้คนทั้งหลายตระหนักและให้ความช่วยเหลือแก่เด็กพิการประเภทนั้นๆ ประการที่สองช่วยแยกลักษณะต่างๆ อย่างชัดเจนเพื่อจำแนกความต้องการ และปัญหาของแต่ละประเภท ประการสุดท้ายสะดวกในการสื่อความหมายแต่อาจจะมียุทธศาสตร์ในกรณีเด็กพิการซ้ำซ้อน ซึ่งอาจเรียก

ว่าเด็กที่มีความบกพร่องแบบไม่จัดประเภทแนวคิดการไม่จัดประเภทความพิการนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน เพราะการทำงานกับเด็กประเภทนี้เป็นการยากที่จะจัดประเภทความพิการปัญหาของการจัดประเภทความบกพร่องคือมีผลกระทบต่อการตั้งฉายาให้แก่เด็ก และนอกจากนี้เป็นการยากที่จะรู้ว่าปัญหานั้นเกิดจากความบกพร่องหรือความล่าช้าทางวุฒิภาวะ ซึ่งการไม่จัดประเภทจะเป็นทางออกที่ดีแทนการด่วนตัดสินใจสรุป

4. แนวคิดจากการเรียนการสอนแบบเน้นสิ่งที่ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (Functional Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการโดยเน้นการส่งเสริมให้เด็กพิการมีพัฒนาการและมีความสามารถที่จะปฏิบัติสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน

5. แนวคิดการประสานงานกันระหว่างนักวิชาชีพจากหลายๆ สาขา (Multi / Inter Disciplinary Approach) การจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการ โดยให้มีการประสานงานกันระหว่างนักวิชาชีพจากหลายๆ สาขารวมทั้งครอบครัวของเด็กเองด้วยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพราะนักวิชาชีพแต่ละสาขาย่อมสามารถช่วยพัฒนาเด็กพิการในแง่มุมต่างๆ กันและถ้านักวิชาชีพแต่ละสาขาคงคนต่างพัฒนาโดยไม่ติดต่อกันก็ย่อมส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่ราบรื่นและต่อเนื่องและอาจเกิดความขัดแย้งกันเองซึ่งอาจส่งผลทางลบต่อการพัฒนาของเด็กด้วย หากทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข้อมูล ช่วยกันส่งเสริมก็จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อตัวเด็ก

6. แนวคิดทางพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการโดยมุ่งควบคุมหรือเปลี่ยนพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ของเด็กพิการโดยใช้การวางเงื่อนไขหรือการเสริมแรง

7. แนวคิดทางนิเวศวิทยา (Ecological Approach) การจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการโดยเน้นการปรับตัวเข้ากันระหว่างเด็กพิการและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเรียกว่าเกิดสภาพความสอดคล้องทางนิเวศวิทยาโดยการช่วยเหลือและเปลี่ยนแปลงเด็กให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็ก

การเรียนร่วมเป็นปรัชญา แนวคิด และความเชื่อของนักการศึกษาและ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ ซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 6 -10) มีแนวคิดสรุปได้ดังนี้

1. ความยุติธรรมในสังคม (Social Justice) เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเมื่อเด็กทุกคนได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติด้วยหากกีดกันไม่ให้เข้าเรียนปกติหลายคนมีความเชื่อว่านั่นคือความไม่ยุติธรรมในสังคมเด็กทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องการความรักและความเข้าใจ ต้องการการยอมรับต้องการมีบทบาทและการมีส่วนร่วมในสังคมเช่นเดียวกัน

2. การคืนสู่สภาวะปกติ (Normalization) หมายถึง การจัดสภาพการใดๆ เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านต่างๆ สามารถได้รับบริการเช่นเดียวกับเด็กปกติให้เข้ามามีส่วนร่วม

3. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดจะเป็นผลดีกับเด็กมากที่สุดการเรียนรู้ร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ครูเข้าใจและยอมรับเด็ก

4. การเรียนรู้ (Learning) เด็กทุกคนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้ได้หากได้รับการสนับสนุนอย่างถูกต้องและถูกวิธีการเรียนการสอนต้องจัดให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของแต่ละคน

จากปรัชญาและแนวคิดเบื้องต้นแสดงถึงความเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาเช่นเด็กปกติทั่วไปและเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้หากได้รับการศึกษาในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของตน

ฮอทคิส (สุวิมล พุกประยูร และศรีสมร ทินานนท์ . 2528 :11; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. n.d) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมไว้ ดังนี้

1. ด้านการเรียนรู้ เด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติ โดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ถ้าเด็กเรียนในชั้นพิเศษครูก็จะให้ความพิเศษแก่เด็กมากเกินไป หรือตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำ เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ครูก็จะปล่อย เพราะถือมีความบกพร่อง ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติ เด็กก็ต้องปฏิบัติตามเด็กปกติ เช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่น เด็กจะได้รับทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

2. ด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น มีเพื่อนมากขึ้นไม่เฉพาะแต่เพื่อนพิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กดีขึ้น ยอมให้ลูกของตนเองเล่นด้วย เพราะเด็กอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับลูกของตน

3. การเปลี่ยนแปลงเจตคติเด็กปกติจะมีความเคยชินกับเด็กพิการมากขึ้น เพราะได้อยู่ร่วมกัน เรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเด็กพิการเป็นมนุษย์ประหลาด น่ากลัว ชวนขัน ในท่าทางและรูปร่างอีกต่อไป นอกจากนี้เด็กยังเรียนรู้ว่าเด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง และมีความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้น ยอมรับและแสดงความเอื้อเฟื้อมากขึ้น

4. ประหยัดงบประมาณของรัฐบาล เมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐไม่จำเป็นต้องสร้างโรงเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณไปมาก เพียงแต่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่างขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น เช่น ครูสอนเสริม หรือครูเวียนสอน หรือครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการบริหารก็มีผู้บริหารของโรงเรียนปกติคนเดียว จึงเป็นการประหยัดในด้านงบประมาณของรัฐบาล

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

วาริ ถิระจิตร (2541 : 3) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของเด็กพิการในด้านการศึกษา ที่จะพิจารณาความจำกัดทางร่างกายและสติปัญญา ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. มีความจำกัดทางสติปัญญา (Intellectual Limitation) แยกเป็น

1.1 กลุ่มเรียนช้า (Slow Learner) มีระดับเกณฑ์เชาว์หรือไอคิวระหว่าง 70 - 90

1.2 กลุ่มปัญญาอ่อนพอเรียนได้ (Educable Retarded Children) หรือปัญญาอ่อนเล็กน้อย มีระดับเกณฑ์เชาว์ ระหว่าง 50 - 70

1.3 กลุ่มปัญญาอ่อนพอฝึกได้ (Trainable Retarded Children) หรือปัญญาอ่อนขั้นปานกลางมีระดับเกณฑ์เชาว์ระหว่าง 35 - 49 คนพิการประเภทนี้หรือมีระดับเกณฑ์เชาว์ต่ำกว่านี้ควรอยู่ในความดูแลของแพทย์และการให้การศึกษาต้องจัดและฝึกสอนโดย ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทาง

1.4 มีความจำกัดทางร่างกาย (Physical Limitation) แยกเป็น

1.4.1 กลุ่มบกพร่องทางการเห็น แบ่งได้ ตาบอดและสายตาดูเห็นเลือนลาง

1.4.2 กลุ่มบกพร่องทางการได้ยิน แบ่งได้เป็นหูหนวกและหูตึง

1.4.3 กลุ่มบกพร่องทางการพูด แบ่งได้เป็นพูดไม่ได้ และพูดผิดปกติ

1.4.4 กลุ่มบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ เช่น แขนขาด้วน เป็นอัมพาต บังคับมือเขียน หนังสือไม่ได้ เป็นโรคเรื้อรังและร้ายแรง เป็นต้น

1.4.5 กลุ่มบกพร่องทางพฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ไม่ปกติ และการผิดปกติทางสังคม เช่นมีความประพฤติก่อเร่ก้าว ชอบข่มเหง ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นไม่ได้ ซึ่งสังคมรังเกียจและอดทนไม่ไหว

นอกจากนี้คนเดียวอาจมีความพิการหลายอย่างเรียกว่าพิการซ้ำซ้อน เช่นเป็นทั้งหูหนวก ตาบอด ปัญญาอ่อน เกิดขึ้นกับคนๆ เดียวกัน

เกียร์ฮัท ไวส์ฮาร์น และเกียร์ฮัท (Gearheat, Weishahn and Gearheart. 1996 : 15) ได้แบ่งประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษดังนี้

1. เด็กปัญญาเลิศ
2. เด็กที่มีความผิดปกติทางพฤติกรรม
3. เด็กที่มีความผิดปกติทางการสื่อสาร
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
5. เด็กปัญญาอ่อน หรือบกพร่องทางพัฒนาการ
6. เด็กบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ
7. เด็กบกพร่องทางการมองเห็น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ
กลุ่มที่ 1 กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่อง ได้แก่

- 1.1 เด็กบกพร่องทางการเห็น
- 1.2 เด็กบกพร่องทางการได้ยิน
- 1.3 เด็กบกพร่องทางสติปัญญา
- 1.4 เด็กบกพร่องทางร่างกาย
- 1.5 เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.6 เด็กบกพร่องทางการพูดและภาษา
- 1.7 เด็กบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม
- 1.8 เด็กออทิสติก
- 1.9 เด็กบกพร่องซ้ำซ้อน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเด็กปัญญาเลิศ

1.2.4 การบริหารการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

นโยบายการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการและผู้ด้อยโอกาสของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ด้านการประกันโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
ที่เกี่ยวข้องทุกแห่งดำเนินการดังนี้

1. เร่งรัดพัฒนาระบบการสำรวจและจัดข้อมูลสารสนเทศจำนวน ประเภทคนพิการ
และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่รับผิดชอบให้ถูกต้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจำแนก
ประเภทความพิการ 9 ประเภทผู้ด้อยโอกาส 10 ประเภทโดยให้เป็นข้อมูลปัจจุบันอยู่เสมอให้คน
พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกคนได้รับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการจัด
การศึกษาพิเศษโดยเฉพาะคนพิการให้เน้นพัฒนาศักยภาพ ปรับพฤติกรรมที่บกพร่องให้ถูกต้องตาม
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ควบคู่กับจัดให้ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้นใน
รูปแบบที่เหมาะสม

2. เร่งรัดจัดระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่มีความบกพร่องและมีความต้องการ
จำเป็นพิเศษทุกประเภทความพิการให้ได้รับบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบที่หลากหลาย
เบ็ดเสร็จครบวงจร จากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งและ
การจัดให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention) จากศูนย์การศึกษาพิเศษทุกแห่ง ให้
คนพิการทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ตาม
กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ฯ และจัดให้มีระบบการส่งต่อเรียนร่วมในสถานศึกษาทั่วไปใกล้บ้าน
นักเรียนกลุ่มดังกล่าวให้มากที่สุด

3. ประสานส่งเสริมจัดระบบการส่งต่อเรียนร่วม (ทั้งกลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ระดับมากควรแก่การสงเคราะห์) และระบบการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้คนพิการทุกคนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในความรับผิดชอบให้เป็นระบบต่อเนื่องยั่งยืน โดยให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนทั่วไปที่จัดการเรียนร่วม โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นการประจำอย่างน้อย 1 ครั้ง / เดือน

4. เร่งรัดจัดระบบประชาสัมพันธ์งานการจัดการศึกษาพิเศษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้แก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาส (ระดับมากควรแก่การสงเคราะห์ในรูปแบบโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์) ตลอดจนพ่อแม่ ผู้ปกครอง ของกลุ่มเด็กดังกล่าวได้เข้าใจและได้รับบริการตามกระบวนการที่ถูกต้องภายใต้กฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง

รัฐได้กำหนดนโยบาย และเพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจึงได้บรรจุสาระสำคัญไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) และแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ดังนี้คือ "พัฒนาเด็กให้มีศักยภาพครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม และได้รับความเสมอภาคทางโอกาสแก่เด็กทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มที่อยู่ในภาวะยากลำบาก กลุ่มปกติทั่วไป กลุ่มปัญญาเลิศ และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อเตรียมเขาเหล่านี้ให้พร้อมที่จะเป็นบุคคลที่มีคุณค่า อยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุข" กระทรวงศึกษาธิการได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ขออนุมัติหลักการประกาศให้ "พ.ศ. 2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ" โดยมีนโยบายว่า "คนพิการทุกคนที่อยากเรียน ต้องได้เรียน" ทั้งนี้เพื่อเร่งรัด ปรับปรุง และขยายบริการการศึกษาสำหรับคนพิการให้ทั่วถึง และมีคุณภาพยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 3) และทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้สนองนโยบายโดยเน้นการประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาเต็ม ศักยภาพทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ให้ช่วยเหลือตนเองและสังคมไม่เป็นภาระของผู้อื่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2541:10) ซึ่งการประกันโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐานและมีคุณภาพดังต่อไปนี้

1. การประกันโอกาส เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทจะได้รับการบริการพิเศษรูปแบบเรียนร่วมตามความเหมาะสม

2. การประกันคุณภาพ เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมอย่างรอบด้าน คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ความสามารถเต็มศักยภาพ ช่วยเหลือตนได้และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

3. การประกันสิทธิภาพ มีระบบบริหารและการจัดการที่ช่วยให้การจัดการศึกษารูปแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาบรรลุเป้าหมาย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 14)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 :19) กำหนดนโยบาย การเรียนร่วมไว้ในธรรมนูญโรงเรียน เนื่องจากการเรียนร่วมเป็นภาระงานสำคัญของโรงเรียนที่จะ ตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 10 ที่เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษมีสิทธิเข้ารับการศึกษาย่างเสมอภาค แต่ประชาชนผู้ปกครองและชุมชนยังไม่ค่อย มั่นใจในโอกาสและสิทธินี้เนื่องจากโรงเรียนมีนโยบายที่ไม่ชัดเจนในการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้าเรียน ดังนั้นเพื่อความชัดเจนและความมั่นใจในทุกฝ่าย โรงเรียนจึงจำเป็นต้องกำหนดนโยบาย การเรียนร่วมไว้ในธรรมนูญโรงเรียน ไว้สำหรับดำเนินการบริหารจัดการการศึกษาของโรงเรียน และ เป็นสัญญาประชาคมที่จะพัฒนาการศึกษาตามแนวทางที่กำหนดไว้ในธรรมนูญโรงเรียน

การกำหนดนโยบายการเรียนร่วมไว้ในธรรมนูญโรงเรียน หมายถึง การกำหนด แนวทางการดำเนินงานทางการบริหารจัดการในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ และการให้การช่วยเหลือแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็กได้พัฒนา ศักยภาพของตนซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามภาระหน้าที่

ผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมอาจกำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดการ การเรียนร่วมที่ชัดเจน เช่น ความสำคัญของการจัดการเรียนร่วม วัตถุประสงค์ เป้าหมาย งบประมาณ วิธีการ และผู้รับผิดชอบแล้วดำเนินการต่างๆ กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 13 - 14)

1.2.5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 5) ให้ข้อมูลไว้ว่า บุคลากรที่มีความจำเป็นในการ จัดการเรียนร่วมควรมี ดังนี้ ครูประจำชั้น ครูเรียนสอน ครูเสริมวิชาการ ครูที่ปรึกษา ครูแนะ แนว ครูผู้ช่วย เมื่อเด็กมีกิจกรรม นักจิตวิทยา ครูที่เข้าใจความผิดปกติ นักโสตสัมผัสบำบัด นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตแพทย์ บุคลากรบางตำแหน่ง อาจไม่ประจำที่โรงเรียน แต่ขอความร่วมมือจากโรงพยาบาลก็ได้

1.2.5.1 การเตรียมบุคลากร

ในการจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ ให้พร้อมที่จะยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมอย่าง เพียงพอ และเข้าใจการปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมงานเรียนร่วมให้ประสบ ความสำเร็จ

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 17) มีดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหาร

1.1 ต้องมีเจตคติที่ดี

1.2 มีหลักในการบริหารการจัดการเรียนร่วม

1.3 ทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน

1.4 จัดหาบริการสนับสนุน เพื่อเสริมงานเรียนร่วม

1.5 ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติ

2. ครูประจำชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ / ครูประจำวิชา

2.1 ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้พื้นฐาน และวิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในชั้นของตน

2.2 ควรเข้าใจวิธีการประสานงานกับบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และยอมรับให้เข้าเรียนในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในห้องเรียน

3. ครูประจำชั้นพิเศษ

3.1 มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ หรือได้รับการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะ

3.2 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วม

3.3 มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และมีความต้องการพัฒนาตนเอง

3.4 มีความตั้งใจในการสอน

4. ครูเสริมวิชาการ

4.1 เป็นครูที่ทำหน้าที่สอนเพิ่มเติมจากการที่เด็กได้เรียนในห้องปกติ

4.2 เป็นผู้ประสานให้คำแนะนำแก่ครู เพื่อให้ปฏิบัติต่อเด็กที่มีความบกพร่องได้ถูกต้อง

นอกจากบุคลากรที่มีส่วนในการจัดการศึกษาให้เด็กแล้วยังมีนักเรียนปกติและผู้ปกครอง ซึ่งจะมีส่วนทำให้การเรียนร่วมดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรที่จะมีการเตรียมนักเรียนปกติและผู้ปกครอง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2541: 18) ดังนี้

1. นักเรียนปกติ

1.1 ให้ความรู้และแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 มีความเข้าใจและวิธีการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกต้อง

1.3 มีเจตคติที่ดียอมรับและมองเห็นคุณค่าความสามารถของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ

2. ผู้ปกครอง

2.1 มีการประชุมนิเทศผู้ปกครองก่อนเปิดภาคเรียน

2.2 มีการนัดหมายและพบปะเป็นระยะ

2.3 สนับสนุนผู้ปกครองให้ร่วมกิจกรรมในรูปแบบของอาสาสมัคร

2.4 สนับสนุนผู้ปกครองให้ร่วมกลุ่มตั้งสมาคมผู้ปกครอง - ครู

การเรียนรู้ร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารจะคำนึงถึงความเข้าใจ การยอมรับและทัศนคติที่ดีของครูในโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งผู้บริหารอาจจัดการบริหารและประชาสัมพันธ์ดังนี้คือ

1. ครูในโรงเรียน

1.1 ผู้บริหารควรจัดประชาสัมพันธ์ ให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้เข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน

1.2 ขอความร่วมมือจากครูทุกๆ คน ในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กนักเรียนและปกครองเกี่ยวกับการเรียนร่วมที่โรงเรียนจัดขึ้น

1.3 ขอความร่วมมือจากครูในโรงเรียนให้มาช่วยสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ครูผู้ทำการสอน

2.1 ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูผู้ทำการสอน ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะประสบความสำเร็จได้ เพราะครูให้ความเมตตาช่วยเหลืออบรมสั่งสอนและให้ความรู้

2.2 ให้ความรู้และความเข้าใจแก่ครูผู้สอน ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนและช่วยเหลือตนเองได้เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป

3. นักเรียนปกติที่เรียนร่วม

3.1 ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่นักเรียนปกติว่า ควรให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือและไม่ควรรังเกียจเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ

3.2 ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนปกติว่าเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษต้องการความช่วยเหลือมากกว่าที่จะนำปมด้อยของเพื่อนมาล้อเลียนหรือเยาะเย้ยถากถางมีเจตคติที่ดียอมรับและมองเห็นคุณค่าความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. ผู้ปกครอง

4.1 ควรสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ควรได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกับเด็กปกติทั่วไป

4.2 ให้ความรู้กับผู้ปกครองว่าการเรียนร่วมจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อนักเรียนปกติไม่ว่ากรณีใด

4.3 ให้ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในปกครองและให้ความช่วยเหลือเท่าที่ทำได้ให้ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษยอมรับในความผิดปกติของเด็กต่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม นอกจากการศึกษาดูงานแล้ว ผู้บริหารทุกโรงเรียนมักจะทำในรูปแบบของการจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ให้บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียน ให้เข้าใจในช่วงเวลาก่อนเปิดภาคเรียนแรก

การคัดเลือกบุคลากรสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นสำคัญมากทางสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อุบล เล่นวารี (2542 : 72) จึงได้มีนโยบายแก่โรงเรียนต่างๆ ได้ใช้ประโยชน์จากบุคลากรและผู้ที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเป็นผู้ทำการสอนให้ได้มากที่สุด เพราะถ้าหากโรงเรียนไม่จัดครูสอนให้ตรงความรู้ความสามารถแล้วก็จะทำให้เกิดการเสียประโยชน์และเกิดการสูญเปล่ามีข้อคิดสำหรับบางโรงเรียนซึ่งยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากรถ้าจำเป็นจะต้องจัดครูเข้าสอนก็ขอให้เลือกครูมีศรัทธา มีใจ มีคุณลักษณะเหมาะสมมาทำการสอน เพราะครูที่มีใจมีศรัทธาต่อวิชาชีพสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ซึ่งผู้บริหารอาจดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 :14) โดยการหาอาสาสมัครบุคลากรในหน่วยงาน หรือผู้บริหารอาจจะคัดเลือกด้วยตนเอง โดยพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะหลายประการ เช่น ความศรัทธาต่อการทำงานกับเด็กความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษมีความอดทนสูง เสียสละ รับผิดชอบ ชยัน มีน้ำใจ มีเมตตากรุณาและมีมนุษยสัมพันธ์ดีนอกจากพิจารณาอบงานที่เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความสามารถ และความสนใจของบุคลากรแล้วยังควรสนับสนุนให้บุคลากรทั้งหลายได้พัฒนาความรู้ความสามารถในด้านที่ตนได้รับมอบหมาย เช่นการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมประชุมสัมมนา เข้าฟังปาฐกถาหรือเข้าร่วมการอภิปรายในสาขาที่เกี่ยวข้องตามโอกาสและเวลาอันสมควรตลอดจนการ ส่งเสริมให้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิหรือเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ๆ หรือตามให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาการนอกจากนี้โรงเรียนควรให้สวัสดิการและความสะดวกต่างๆ ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถและความสมัครใจ

กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 118) การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan หรือ IEP) นั้นเกิดขึ้นเนื่องมาจากนักการศึกษาช่วงหลังศตวรรษที่ 19 เชื่อในเรื่องของการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับเด็กแต่ละคนนักการศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจความจำเป็นในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษพวกเขาจึงต้องทำงานอย่างเต็มที่ในการสร้างความเข้าใจของครูที่มีต่อเด็กทุกคน

การเปลี่ยนแปลงการศึกษาของสหรัฐอเมริกา ในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา นั่นคือช่วงศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งมีกฎหมายรองรับว่าเป็นการศึกษาของเด็กพิการทุกคน

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายถึง แผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นแผนเฉพาะบุคคลซึ่งทางโรงเรียนเป็นผู้จัดขึ้นโดยได้รับความร่วมมือและความยินยอมของผู้ปกครองของเด็ก เป็นแนวทางให้การศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก และให้เด็กได้เรียนรู้ในสภาพที่จัดอย่างเหมาะสมกับสภาพของเด็กแต่ละบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 26) ซึ่งต้องเขียนสภาพและลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องที่จะต้องพัฒนาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่จะบอกว่าเด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จะเหมาะสมกับความบกพร่องได้อย่างไร

รายงานในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งต่างๆ ในทางที่ดี (Gallagher and Desimone³ 1995 : 167 - 168; อ้างถึงใน Gargiulo and Kilgo. 2000) ดังต่อไปนี้

1. มิตรภาพระหว่างผู้เชี่ยวชาญและครอบครัวดีขึ้น
2. การทำความเข้าใจของครอบครัวเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
3. การเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวิชาการให้กับเด็ก
4. อธิบายจุดมุ่งหมายโปรแกรมและทิศทางการดำเนินการ

การวางแผนการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะต้องได้รับการพัฒนา ก่อนที่เริ่มมีการให้บริการการศึกษาพิเศษ ซึ่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลจะต้องได้รับการพิจารณา และแก้ไขในแต่ละปี อธิบายว่าแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับระดับความสามารถทางการศึกษาของเด็ก รวมทั้งรายละเอียดว่า ผลของความพิการจะให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างไร
2. รายละเอียดจุดมุ่งหมายประจำปี และวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอน ในระยะสั้น
3. รายละเอียดของการศึกษาพิเศษที่จะให้บริการผนวกกับการให้ความช่วยเหลือและบริการรวมทั้งรายละเอียดของการแก้ไขโปรแกรมหรือการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อบรรลุจุดเป้าหมายประจำปี หรือการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาปกติ
4. ชี้แจง ลักษณะขอบเขตของการไม่เข้าร่วมในชั้นเรียนการศึกษาปกติ
5. รายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขความต้องการเฉพาะของเด็กในการมีส่วนร่วม บอกเหตุผลในการประเมินในสิ่งที่เหมาะสมและวิธีการประเมิน
6. วันที่โครงการการให้บริการ ขอบเขตของการคาดหวังในระหว่างดำเนินการ และความถี่ของการให้บริการ
7. รายละเอียดของการดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายประจำปี จะใช้เครื่องมืออะไรและรายละเอียดว่าพ่อแม่เด็กจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กตลอดโครงการ

ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีขั้นตอนในการจัดทำซึ่ง บังอร ดันปาน (2535 : 112) และสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2542 : 65 - 66) ให้ไว้สรุปได้ 3 ขั้นตอนใหญ่ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล ก่อนกำหนดรายละเอียดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จะต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กโดยละเอียด เพื่อจัดทำแผนให้ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์แก่เด็กมากที่สุด (Wilson. 1998 : 165) กล่าวว่าข้อมูลเหล่านั้นอาจได้มาจากการสัมภาษณ์พ่อแม่ การตอบแบบสอบถามพ่อแม่ การสัมภาษณ์ครู การตอบแบบตรวจสอบรายการของครู ประเมินจากตัวอย่างการทำงานของเด็ก การสังเกต ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ หรือการทดสอบ

2. การจัดทำแผนการประชุม หลังจากที่ได้มีการรวบรวมข้อมูลแล้วจะต้องมีการติดต่อ พ่อแม่เพื่อประชุมร่วมกัน และร่วมกันเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อการวางแผนสร้าง ก่อนการเริ่มให้บริการ และบุคคลที่จะเข้าร่วมประชุมได้แก่

2.1 ผู้แทนของโรงเรียน ซึ่งสามารถเตรียมการ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเตรียมการวางแผนการเรียนการสอน

2.2 ครู 1 คน อาจเป็นครูการศึกษาพิเศษ หรือครูปกติก็ได้

2.3 พ่อแม่ของเด็กคนใดคนหนึ่ง

2.4 ตัวเด็กเอง (เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เพื่อออกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เขาต้องการ)

2.5 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Cook, Tessier and Klein, 1992, p. 148)

3. การใช้แผนเมื่อแผนเสร็จสมบูรณ์แล้วทางโรงเรียนจะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่เด็กตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เมื่อแผนสิ้นสุดตามที่กำหนดไว้แล้วจะต้องมีการประชุมเพื่อกำหนดแผนใหม่แล้วดำเนินการต่อเนื่องกันจนกระทั่งเด็กมีความสามารถดังเช่นเด็กปกติ หรือบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 26 - 27) กล่าวว่าแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครองของเด็กและทางโรงเรียนดังนี้

1. ครูผู้สอน ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำสิ่งต่อไปนี้

1.1 การจัดแผนการสอนรายวัน และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนของเด็กแต่ละคน

1.2 กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของครูแต่ละคนที่สอนเด็กเหล่านี้(กรณีที่ครูมากกว่า 1 คน)

1.3 การพิจารณาพัฒนาการทางด้านการเรียนของเด็ก

1.4 การรายงานความก้าวหน้าทางการเรียนของเด็กแก่ผู้ปกครอง

1.5 การเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็ก

2. ผู้ปกครองช่วยให้ทราบในเรื่องต่อไปนี้
 - 2.1 จะติดต่อกับครูคนใดเมื่อต้องการทราบ ปัญหาบุตรของตน
 - 2.2 บุตรของตนจะต้องเรียนอะไรบ้างที่โรงเรียน
 - 2.3 การตั้งความหวังที่เหมาะสมเกี่ยวกับผลการเรียนของบุตร
 - 2.4 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุตรของตนแก่ครูได้ถูกต้อง
 - 2.5 จะฝึกบุตรของตนที่บ้านอย่างไร

3. โรงเรียน

- 3.1 ทราบว่าเด็กเข้ารับการศึกษาระดับใด และในลักษณะใด
- 3.2 สามารถจัดการบริการทางการศึกษา ตลอดจนบริการที่เกี่ยวข้องที่

จำเป็นให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

3.3 ทราบพัฒนาการของเด็ก และการจัดประชุมทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในอนาคตต่อไป

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 13 - 14) ได้สำรวจพบว่า บุคลากรมีเจตคติการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลว่าเป็นการเพิ่มภาระของครูซึ่งมีมาก อยู่แล้วครูไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ และมีปัญหาที่พบมากที่สุดคือ บุคลากรขาด ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 ปัญหาในการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

หน่วยงานทางการศึกษาหลายหน่วยงานได้กล่าวถึง ปัญหาในการจัดการเรียนร่วมไว้ดังนี้ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา (2529 : 68) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาในการจัดการเรียนร่วมไว้ 3 ประการ คือ ปัญหาทางด้านครูผู้สอน เนื่องจากการจัดการสอนสำหรับนักเรียนพิเศษในโครงการเรียนร่วมนั้นมีทั้งเรียนในห้องเรียนเฉพาะสำหรับนักเรียนพิเศษ และเรียนห้องเดียวกันกับนักเรียนปกติ ดังนั้น ครูที่สอนจึงมีทั้งครูในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ และครูที่สอนนักเรียนปกติ ซึ่งมีครูหลายคนที่ไม่ได้จบการศึกษาพิเศษ และไม่ได้รับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ จึงทำให้เกิดปัญหาดังนี้

1. ไม่มีความรู้หรือทักษะในการสอนนักเรียนพิเศษ
2. ไม่มีความรู้ในการจัดทำอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ปัญหาทางด้านอุปกรณ์และอาคารสถานที่

สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2529 : 22 - 23) ได้ทำการศึกษาวิจัยปัญหาในการจัดการเรียนร่วมในความเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนพบว่าปัญหา ดังนี้

1. สภาพความพิการของเด็กมากเกินไปกว่าที่จะเรียนในชั้นปกติได้
2. ครูขาดความเข้าใจในการจัดชั้นเรียนร่วม
3. สื่อและอุปกรณ์การสอนยังมีน้อย ไม่เหมาะสมกับการพิการ
4. หลักสูตรไม่เหมาะสมทำให้การประเมินผลไม่ยุติธรรม
5. ครูขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการ
6. ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

สำหรับปัญหาในการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า เกิดจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาพิเศษ
2. งบประมาณที่ได้มาสำหรับโครงการนี้ยังไม่เพียงพอ
3. เทคนิคและวิธีสอนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร
4. สื่อการเรียนการสอนมีจำนวนน้อยไม่พอที่จะให้บริการ

โครงการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจัดขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานครฉบับที่ 5 (พ.ศ.2540-2544) ได้มอบหมายให้สำนักงานการศึกษาดำเนินการและได้กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานศึกษา นโยบายข้อที่ 6 การช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและในมาตรการที่ 4 กำหนดให้โรงเรียนที่มีความพร้อมรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่สามารถเรียนได้เข้าเรียนในชั้นเรียนปกติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

1. เพื่อช่วยเหลือเด็กเรียนช้าให้มีโอกาสได้เรียนตามความสามารถ
2. เพื่อช่วยเหลือเด็กเรียนช้าให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จในการศึกษาภาคบังคับ
3. เพื่อลดอัตราการสอบตกซ้ำชั้นและปัญหาการสูญเปล่าในการจัดการศึกษา

กรุงเทพมหานคร

เป้าหมาย

เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกับเด็กปกติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้มากขึ้น
3. เพื่อให้เด็กมีโอกาสปรับตัวเข้ากับสังคมเด็กปกติ และได้รับการยอมรับ

4. เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนในโรงเรียนปกติใกล้บ้าน
5. เพื่อให้มีบุคลากรทางการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ และทักษะในการจัดการเรียนการสอนของ
ชั้นเรียนการศึกษาพิเศษ

จากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ กรุงเทพมหานครได้ให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมและได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 5 จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้หากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและจัดเด็กเข้าเรียนร่วมตามประเภทหรือ ลักษณะความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสมแล้วการจัดการเรียนร่วมก็จะประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี แนวทางการจัดการเรียนร่วม (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา. 2543 : 51)

2.1.2 ครูที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมจำเป็นต้องได้รับการร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ดังนี้ ครูที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

1. ครูประจำชั้นพิเศษ เป็นครูการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนพิเศษเตรียมความพร้อมของเด็กและปรับพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา ครูประจำชั้นพิเศษต้องมีความเข้าใจเด็ก มีความอดทนสูง ใจจิตวิญญูสูงมาก รู้จักกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก มีความรู้เกี่ยวกับการปรับหลักสูตร จุดประสงค์และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

2. ครูเสริมวิชาการ เป็นครูที่สอนเด็กเพิ่มเติมจากการที่เด็กได้เรียนในห้องเรียนปกติ ครูเสริมวิชาการจะปฏิบัติงานในห้องเสริมวิชาการ เด็กแต่ละคนจะมีตารางเฉพาะที่จะเข้ามาเรียนเสริมวิชาการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อเตรียมเด็กที่ความต้องการพิเศษให้มีความพร้อมเพื่อส่งออกไปเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ซึ่งอาจจะส่งเรียนบางเวลาหรือเต็มเวลาก็ได้

3. ในกรณีที่ส่งเด็กที่มีความต้องการเรียนพิเศษ เรียนอยู่ในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา แล้วหากยังต้องการช่วยเหลืออีกในวิชาใดวิชาหนึ่ง เด็กก็อาจถูกส่งเข้ามาเรียนเสริมในห้องเสริมวิชาอีกก็ได้ โดยครูประจำชั้นปกติส่งมาตามคาบเรียนในการสอน เมื่อหมดคาบเรียนก็กลับไปเรียนในชั้นเรียนปกติตามเดิม

4. ครูเดินสอน บางโรงเรียนอาจมีเด็กที่มีความต้องการความพิเศษเรียนร่วมเพียง 3 - 5 คน การจัดครูประจำชั้นหรือครูเสริมวิชาการมาประจำตลอดในโรงเรียน จึงเป็นการไม่คุ้มค่า การจัดครูเรียนสอนมักจะจัดในกรณีที่จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษน้อยในแต่ละโรงเรียน เป็นครูที่เดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่งหรือหลาย ๆ แห่ง เพื่อทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูเดินสอนจะมีตารางปฏิบัติการสอนที่แน่นอนและจะวนเวียนกลับมาสอนที่โรงเรียน

เดิมอีก ครูเดินสอนอาจไม่สังกัดโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งโดยตรง ซึ่งขึ้นอยู่กับการจัดระบบบริการ บุคคลของหน่วยงาน ทางด้านการศึกษา

5. ครูประจำชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ/ครูประจำวิชา โดยทั่วไปเด็กที่เรียนร่วม ในชั้นเรียนปกติได้นั้น มักจะมีความบกพร่องค่อนข้างน้อย คือ มีความสามารถทางการเรียนใกล้เคียงกับเด็กปกติ ดังนั้นครูประจำชั้นที่มีเด็กดังกล่าวมาเรียนร่วมอยู่กับครูประจำวิชาอื่นๆ ที่เข้ามาสอนในโรงเรียนนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่จบการศึกษาพิเศษโดยตรง แต่ควรได้รับการฝึกอบรม และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นอย่างดี

6. ครูที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็กในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนวางแผนจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กและประสานงานกับครูอื่นในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาไม่สอนเด็กโดยตรง

7. ครูแนะแนว มีหน้าที่ให้คำแนะนำในการปรับตัว ตลอดจนแนะแนวทางการด้าน การศึกษา การประกอบอาชีพ การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและการศึกษาต่อของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

8. ครูสอนพูด/แก้ไขการพูด มีหน้าที่ในการสอนพูดและแก้ไขการพูดแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้ช่วย มีหน้าที่ช่วยครู โดยเฉพาะการดูแลเมื่อเด็กประกอบกิจกรรม เช่น เวลารับประทานอาหาร เข้าห้องน้ำ แต่งตัว ถอดใส่กายอุปกรณ์

2.1.3 บุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

(คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541)

1. นักจิตวิทยา มีหน้าที่ทดสอบทางจิตวิทยา ซึ่งมีความจำเป็นในด้านการคัดแยก และจำแนกประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษขอความช่วยเหลือที่อาจรวมไปถึงการให้คำปรึกษาแก่เด็ก และครูหรือการบำบัดทางจิตวิทยาแก่เด็ก

2. นักโสตสัมผัสวิทยา มีหน้าที่ในการตรวจวัดการได้ยินของเด็ก คัดเลือกเครื่องช่วยฟังให้กับเด็กตลอดจนเสนอแนะการแก้ไขการพูดการสอนภาษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. นักกายภาพบำบัด มีหน้าที่ในการให้บริการบำบัดทางกายภาพแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องการทรงตัว การเคลื่อนไหว การป้องกันการหดรัดตัวของกล้ามเนื้อ

4. นักกิจกรรมบำบัด มีหน้าที่ในการฝึกการใช้มือและนิ้วมือ แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ดัดกระดูกมือ ผูกเชือกทรงเท้า รับประทานอาหาร ฯลฯ การรับรู้ทางการเห็น การรับรู้ทางร่างกาย

5. นักสังคมสงเคราะห์ มีหน้าที่ในการแนะนำ และช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะปัญหาด้านเศรษฐกิจและปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว

6. แพทย์ อาจเป็นแพทย์ทั่วไปหรือแพทย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านทำหน้าที่ วินิจฉัยและวางแผนเพื่อการบำบัดรักษาต่อไป

7. จิตแพทย์ มีหน้าที่ช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

จรัส ทองปิยะภูมิ (2530 : 107) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น การวิจัยพบว่าสิ่งที่โรงเรียนจัดได้เหมาะสมแล้ว คือ การจัดรูปแบบเรียนร่วม การเตรียมความพร้อมของนักเรียน การปกครองนักเรียนและการให้บริการพิเศษ ส่วนสิ่งที่โรงเรียนควรจัดให้มีหรือปรับปรุงแก้ไข คือ การกำหนดเป้าหมาย การเน้นความสำคัญของอาชีพ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดตั้งคณะทำงาน การบริการสื่ออุปกรณ์พิเศษ การนิเทศ การจัดอัตรากำลังครูการศึกษาพิเศษ การกำหนดความรับผิดชอบของบุคลากร การฝึกอบรมบุคลากรในโรงเรียน การสำรวจเด็กที่ บกพร่องทางการเห็น การจัดบริการช่วยเหลือ การจัดทำระบบข้อมูลที่เป็นต่อการประเมินผลเด็ก การปรับสภาพอาคารสถานที่ การปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และการ เตรียมผู้ปกครอง

เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล (2530 : 112) ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การศึกษาพบว่า อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิค วิธีการดัดแปลงอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด ขาดบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ ครูขาดความรู้และทักษะในการสอนเด็กตาบอดผู้บริหารมีการสนับสนุนเพิ่มพูนความรู้แก่บุคลากรแต่ยังขาดวิทยากรและแหล่งวิชาการที่จะให้ความรู้แก่บุคลากรเนื้อหาหลักสูตรยากเกินความสามารถของเด็กครูใช้การสอนพร้อมกันทั้งห้องและเมื่อเรียนจบครูจะทบทวนให้กับเด็กตาบอดวัสดุและอุปกรณ์ไม่เพียงพอและยังขาดเทคนิคการสร้างและการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนการวัดและประเมินผลใช้เกณฑ์เช่นเดียวกับเด็กปกติ

นันทิยา ชัยนิคม (2535 : 87) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างการจัดการจัดการเรียนร่วม พบว่า โรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนร่วมในด้านต่างๆ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ในด้านความพร้อมของโรงเรียน ความร่วมมือ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร และโอกาสการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ และบุคลากร ทำให้การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

พัชรี เฉลยกุล (2536 : 91) ศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดการศึกษาแก่เด็กก่อนวัยเรียนในสถาบันสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผลการวิจัยพบว่าสถาบันที่ให้การศึกษาคือ โรงพยาบาลและโรงเรียน มีเส้นทางคมนาคมสะดวก หลักสูตรที่ใช้สอนเด็กเพื่อพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์และจิตใจ อุปกรณ์ที่ใช้มีเพียงพอเหมาะสมกับสภาพและวัย

ของเด็ก ครูผู้สอนจะฝึกการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก ใช้แนวการสอนที่มุ่งเน้นสอนเด็กเป็นรายบุคคลมากกว่าเป็นกลุ่ม สื่อที่ใช้มีความปลอดภัยและคงทน การวัดและประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมเด็กทุกๆ 6 เดือน ครูส่วนใหญ่ไม่ได้จับตาด้านการศึกษาพิเศษแต่มีความพอใจที่จะทำงานในส่วนนี้ สิ่งที่ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นตรงกันว่ามีปัญหาน้อยคือ การขาดทักษะและความรู้ในการประเมินผล ขาดเอกสารตำราและแหล่งค้นคว้า จำนวนห้องเรียนและบุคลากรไม่เพียงพอ ส่วนสมาธิและช่วงความสนใจการเรียนของเด็ก ผู้บริหารเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย แต่ครูผู้สอนเห็นว่าเป็นปัญหามาก

ฐานิยา บุญเกียรติ (2538 : 93) ศึกษาสถานภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสถานภาพโดยส่วนรวมมีสภาพการปฏิบัติงานกลางและปัญหาโดยส่วนรวมมีสภาพปัญหาน้อย สถานภาพการจัดการศึกษาพิเศษตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ที่มีตำแหน่งและระดับการศึกษาแตกต่างกันโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์ในการทำงานการศึกษาพิเศษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ที่มีตำแหน่งระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานการศึกษาพิเศษแตกต่างกัน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไรไม่มี นัยสำคัญทางสถิติสถานภาพการจัดการศึกษาตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและอำเภอโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและอำเภอ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุกัญญา ขำเพชร (2538 : 86) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเพื่อจัดการเรียนร่วมตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนไม่มีความพร้อมนอกจากจำนวนห้องเรียนและจำนวนนักเรียนปกติ ความพร้อมด้านบุคลากรของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเพื่อจัดการเรียนร่วมตามทัศนะของผู้บริหารแล้ว ทั้งจำนวนบุคลากรและจำนวนครั้งที่ได้รับการต่อปีไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมได้ นอกจากครูประจำชั้นปกติความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเพื่อจัดการเรียนร่วม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนแล้วไม่มีความพร้อมนอกจากของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ยังไม่มีความคิดที่จะจัดการเรียนร่วม การปรับอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อที่จะจัดการเรียนร่วม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาดังๆ ที่เกิดขึ้นจากการเตรียมพร้อม

เพื่อที่จะจัดการเรียนร่วมผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อคิดเห็นที่ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาแก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียนโรงเรียนมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วม แต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วมหรือโรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วม แต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และค่อนข้างไม่เห็นด้วยในข้อความที่ว่าบุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม และการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อความคิดเห็นที่ว่าควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษาการจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาแก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียนโรงเรียนมีความพร้อมแต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วมหรือโรงเรียนไม่มีความพร้อมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และค่อนข้างไม่เห็นด้วยในข้อความคิดเห็นที่ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม และการเรียนร่วม และการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาเป็นอันดับแรกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมแบบจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติเรียนร่วมเป็นบางเวลาเป็นอันดับแรกในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ธีระ จันทรัตน์ (2539 : 94) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารโรงเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โรงเรียนร่วมทุกโรงเรียนมีครูเสริมวิชาการประจำอยู่โรงเรียนละ 1 คน โดยรับผิดชอบนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา 6 - 7 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากเกินไป อีกทั้งแบบเรียนอักษรเบรลล์ สื่อ และอุปกรณ์การสอนก็ยังมีไม่เพียงพอ ในขณะที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา ต้องเรียนตามหลักสูตรปกติมีการวัดผลประเมินผล การปกครอง การทำกิจกรรมเหมือนนักเรียนปกติ ดังนั้นภาระหน้าที่ของครูเสริมวิชาการก็จะทำทุกอย่างที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตาและให้คำแนะนำครูปกติในด้านการเรียนการสอน การผลิตสื่อ การจัดกิจกรรม ฯลฯ ซึ่งโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จะต้องพิจารณา อัตราส่วนครูเสริมวิชาการต่อจำนวนนักเรียนในอัตราส่วนที่เหมาะสมและจัดระดมทุน รวมทั้งประสานงานจากภาครัฐ และเอกชนมาสนับสนุนการเรียนร่วมให้ดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สหภัทร์ เจริญยศ (2540 : 76) ได้ศึกษาความต้องการปัญหาเจตคติของครูและ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพนดอย กับโรงเรียนวัดโพนดอยกับโรงเรียน ราชวินิต พบว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการและปัญหาต่อการเรียนร่วมในระดับมากแต่ ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีผู้ปกครองมีเจตคติระดับปานกลางต่อการเรียนร่วมครูผู้สอนในโรงเรียนที่มี สภาพต่างกันจะมีความต้องการต่อการจัดการเรียนร่วมต่างกันและมีปัญหาและเจตคติต่อการจัดการ เรียนร่วมไม่แตกต่างกันผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีสภาพต่างกัน มีความต้องการปัญหา และเจตคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน

สมบูรณ์ อาศิริพจน์ (2540 : 81) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหารและครูใน โรงเรียนโครงการเรียนร่วมที่มีต่อความสามารถในการเรียน และการปรับตัวของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2540 จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร ครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนโรงเรียนโครงการเรียนร่วม มีเจตคติในทางบวกต่อความสามารถ ในการเรียนและการปรับตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในการเปรียบเทียบเจตคติของ ครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เจต คติของผู้บริหาร และครูที่ทำการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของ ผู้บริหารสูงกว่าครูที่ทำการสอนและครูที่ไม่ได้ทำการสอนและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เจตคติของครูที่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษ และไม่มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าครูที่ไม่ มีคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษเจตคติของครูซึ่งเข้าร่วมโครงการ 0-5 ปี และ 5 ปีขึ้นไปแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิรมล ทูรานุกภาพ (2540 : 93) ได้ทำการประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพบว่าการ จัดโครงสร้างการบริหาร การจัดบุคลากรประจำโครงการ การอำนวยความสะดวก การสั่งการ การ ประสานงาน การติดตามประเมินผล และการสนับสนุนด้านงบประมาณตามความคิดเห็นของ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษาพิเศษ สำนักงานประถมศึกษาจังหวัด ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติอยู่ในระดับกลาง ความเห็นด้านการวางแผนโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับ เด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพบว่าอยู่ในระดับมากความเห็นใน เรื่องกระบวนการคัดแยกเด็ก การปฏิบัติเพื่อการเรียนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลางการจัดโปรแกรม เสริมหรือกิจกรรมพิเศษให้แก่เด็กเรียนร่วมมีการปฏิบัติตามโปรแกรมหรือกิจกรรมพิเศษให้แก่เด็ก เรียนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของเห็นของผู้ปกครองเห็นว่า โครงการเรียนร่วมมี ประโยชน์มาก ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เรียนหนังสือ และอยู่ร่วมกับสังคมของคน ปกติมีพัฒนาการดีขึ้นทั้งด้าน อารมณ์ สังคม และสติปัญญาและต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์

โครงการเรียนร่วมให้มากขึ้นกว่านี้การประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าการเรียนภาษาไทย และคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ร่วมกับนักเรียนปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540 : 101) ศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครู โครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษากรุงเทพมหานคร การวิจัยพบว่า ครูโครงการมีความต้องการนิเทศด้านวิชาการอยู่ในระดับมากโดยมีความต้องการนิเทศ ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลตามลำดับ ความต้องการการนิเทศงานด้านวิชาการของผู้บริหารและครูไม่แตกต่างกันทั้ง โดยรวมและรายด้านและความต้องการการนิเทศของครูที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี และมากกว่า 5 ปี ไม่แตกต่างกันโดยรวมและรายด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวัดและประเมินผล แต่ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี มีความต้องการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กองการศึกษาเพื่อคนพิการกรมสามัญศึกษา (2542 : 89) ได้วิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติในปกติในประเทศ พบว่า การจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติส่วนใหญ่เป็นการจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติแบบเต็มเวลา จำนวน 648 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.60 ของจำนวนโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีโรงเรียนที่จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติบางเวลาจำนวน 58 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 7.66 และโรงเรียนที่จัดเด็กพิการเรียนในห้องพิเศษเฉพาะจำนวน 51 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.74 โรงเรียนปกติที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กพิการ ส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยไม่ได้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กพิการแต่ละประเภท และไม่มีการจัดให้มีอุปกรณ์ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนของเด็กพิการ แต่ละประเภทโรงเรียนปกติที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กพิการ ส่วนใหญ่ไม่มีการคัดแยกเด็กพิการเข้าเรียนร่วมอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยเฉพาะการทดสอบทางการแพทย์โรงเรียนปกติที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กพิการ ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมแก่เด็กพิการก่อนส่งต่อเข้าเรียนร่วมโดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเด็กพิการเฉพาะด้าน แต่มีการเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือตัวเองในชีวิตประจำวัน ด้านสุขนิสัย ด้านการเรียน ด้านมารยาท และการอยู่ร่วมกันในสังคมบ้าง เฉลี่ยร้อยละ 52.53 โรงเรียนปกติที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กพิการส่วนใหญ่มีการทดสอบเด็กก่อนเข้าเรียนระหว่างเรียนและหลังจากที่ได้เรียนแล้ว (ร้อยละ 55.48) มีการปรับเกณฑ์การคิดและประเมินผลให้เหมาะสมกับเด็กพิการที่เรียนร่วม (ร้อยละ 54.16) แต่การปรับข้อทดสอบและวิธีการดำเนินการทดสอบเพื่อให้เหมาะสมตามศักยภาพของเด็กพิการที่เรียนร่วมได้น้อย (ร้อยละ 53.63 และ 45.31 ตามลำดับ)

ณัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ (2543 : 91) การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนร่วมระดับอนุบาลในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมีเป้าหมายในการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาลเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ ผู้บริหารได้เตรียมตัวและเตรียมครูเพื่อให้มีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาลโดยการเข้ารับการอบรม / สัมมนา มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบโดยให้ครูประจำชั้นชี้แจง คัดแยกเด็กโดยการทดสอบความรู้ทั่วไป ผู้จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลคือ ครูประจำชั้น ครูประจำชั้นเป็นผู้จัดซื้อและจัดหาสื่อและอุปกรณ์ โดยมีการจัดสรรงบประมาณและติดต่อประสานงานให้ผู้บริหารนิเทศและติดตามผลอย่างน้อยๆ เดือนละ 1 ครั้ง โดยการเยี่ยมชั้นเรียนและมืองค์กรภาครัฐให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอน ครูประจำชั้นจัดกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมทักษะการช่วยเหลือตนเองใช้แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นแนวทางในการเขียนแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนปรับหลักสูตรโดยเรียนเหมือนกัน แต่ลดความคาดหวังหรือความยากของงานลงเนื้อหาเดียวกันกับเด็กปกติสอนเด็กพร้อมกันทั้งชั้น และทบทวนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนเมื่อสอนจบจัดกิจกรรมเสริมพิเศษที่พัฒนาทักษะให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน เมื่อสอนจบจัดกิจกรรมเสริมพิเศษที่พัฒนาทักษะกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่และการเคลื่อนไหวเลือกสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยพัฒนาด้านที่บกพร่อง เด็กอนุบาลที่มีความต้องการพิเศษทุกคนใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์เหมือนกับเด็กปกติและได้รับการวัดและประเมินผลเด็กโดยการสังเกตพฤติกรรมส่วนปัญหาด้านการบริหารพบว่าโรงเรียนไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายได้ทั้งหมด บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสอนและจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลขาดงบประมาณในการปรับสภาพแวดล้อมและให้บริการเครื่องมือสื่อและอุปกรณ์การนิเทศและติดตามผลยังทำได้ไม่เต็มที่หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนยังมีน้อยส่วนปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ขาดเอกสารที่เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมครูไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขาดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม

พูนศรี ยิ้มสาระ (2544 : 102) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตากับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษำเภอเมืองเชียงใหม่พบว่า สภาพการดำเนินการของผู้บริหารด้านการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตาเข้ามาเรียนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอมืองเชียงใหม่ นั้น ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีการเตรียมความพร้อม โดยมีการจัดประชุมชี้แจงมอบหมายงานดำเนินการจัดครูที่ผ่านการอบรมเข้าสอน และประชุมชี้แจงผู้ปกครองและนักเรียนปกติ พร้อมได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้วยอีกทั้งมีการเตรียมความพร้อมด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการรับนักเรียน จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและการช่วยเหลือ ด้านอาคารสถานที่มี การเตรียมความพร้อมของห้องเสริมวิชาการมีการปรับสภาพอาคารต่างๆ และสิ่งแวดล้อม

ภายในโรงเรียนให้เหมาะสม อาทิเช่น การปรับสภาพห้องน้ำ การจัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องน้ำ ด้านการใช้หลักสูตร มีการเตรียมความพร้อมโดยมีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็ก ปรับเวลาในการเรียนการสอนและการจัดป้ายนิเทศแสดงผลงาน อีกทั้งมีการปรับเกณฑ์การวัดผลให้สอดคล้องกับเด็กบกพร่องทางสายตา และมีการดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

พวงทอง ศรีวิสัย (2544 : 95) ได้ศึกษาความพร้อมของการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2543 มีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมด้านอาคารสถานที่น้อยนอกจากห้องปฏิบัติการมีความพร้อมปานกลางด้านบุคลากรทั้งภายในโรงเรียนมีความพร้อมน้อยนอกจากครูประจำชั้นปกติ ครูที่ปรึกษามีความพร้อมด้านปานกลาง ส่วนนักจิตวิทยาคลินิกและนักตรวจการได้ยิน มีความพร้อมน้อยที่สุดในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีความพร้อมน้อย สำหรับจำนวนเด็กที่เข้าเรียนมากที่สุด คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ส่วนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนน้อยที่สุด ผู้บริหารทุกระดับควรให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนร่วม พร้อมทั้งปรับเปลี่ยน พัฒนาทั้งอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิการที่เข้าเรียนร่วม โดยควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในทุกเรื่อง

สรวิชัย อินทะพันธ์ (2546 : 87) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรอบรมบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดพิษณุโลก การวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรการอบรมบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีประสิทธิภาพ
2. ความรู้ของบุคลากรทางการศึกษาพิเศษของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการฝึกอบรมมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมส่วนกลุ่มควบคุมมีความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน
3. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาพิเศษของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่าการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมที่มีครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นบุคคลสำคัญในการที่จะดำเนินงานด้านต่างๆ ในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ก็ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนว่าจะปฏิบัติงานสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตามภาระหน้าที่มากน้อยเพียงใด โดยมีการปรับปรุงพัฒนาระบบ การบริหารจัดการศึกษาให้เป็นไปตามรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในภารกิจของการบริหารโรงเรียนที่สำคัญทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากรการบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานบริหารทั่วไปซึ่งงานแต่ละงานก็มีความสำคัญ

ในตัวเองและช่วยเหลือเกื้อกูลงานอื่นๆให้ดำเนินไปได้โดยราบรื่นจะเห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความหลากหลายวิธีการและเทคนิคต่างๆจะเหมาะสมกับสภาพความพิการหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องจัดให้ตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละประเภท

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การศึกษาของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม ในต่างประเทศ มีนักการศึกษาหลายๆ ท่านเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เฟลชเชอร์ (กรมสามัญศึกษาเพื่อคนพิการ. 2542 : 74; อ้างอิงมาจาก Fletcher. 1995) ได้ศึกษาเจตคติของครูผู้สอนเด็กในระดับก่อนอนุบาล (Pre-Kindergarten) ที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวัยก่อนอนุบาลกับเด็กปกติ พบว่าครูที่สอนเด็กปกติในระดับดังกล่าว มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วม และยังพบอีกว่าครูที่เคยมีความต้องการพิเศษมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อนผู้วิจัยได้เสนอว่าการจัดให้ครูมีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นสิ่งที่ควรต้องทำและเสนอแนะเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติสามารถทำได้ตั้งแต่ในระดับก่อนอนุบาล

บิสส์ เวสเลย์ และคีย์ (Buysse, Wesley, and Keyes. 1998 : 169) ศึกษาปัจจัยที่เป็นอุปสรรค และสนับสนุนให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จโดยใช้แบบประเมินรายการที่พบอุปสรรคและสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมระดับปฐมวัยโดยการศึกษาจากผู้บริหารผู้ให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ผู้ให้บริการในสถานการศึกษาพิเศษ และในโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย จำนวน 201 คน และพ่อแม่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแม่ของเด็กพิการที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึงห้าขวบ (ซึ่งได้รับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม) จำนวน 287 คน ผลการศึกษาพบว่า อุปสรรคมีความสัมพันธ์กับโปรแกรมปฐมวัยที่มีคุณภาพ การสนับสนุนช่วยเหลือชุมชน และการประสานงานและร่วมให้บริการกับเด็กพิการและครอบครัวของเขาการสนับสนุนช่วยเหลือของพ่อแม่จะแตกต่างกันตามระดับของการยอมรับการศึกษา อาชีพและประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนร่วม

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมจะมีผลต่อการจัดการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งหมายถึงการจัดเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการจัดการเรียนร่วมจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติมีปกติมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติโดยมุ่งให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการที่การที่จะให้เด็กตอบสนองได้เป็นปกติมากขึ้นเรื่อยๆ นั้นจำเป็นต้องจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของโรงเรียนที่จะเปิดการเรียนร่วมเพื่อให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ คือ อาคารสถานที่อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้

บุคลากร การประชาสัมพันธ์และต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารครูผู้สอนว่ามีทัศนคติต่อการเรียนร่วมไปในทางใดถ้ามีความพร้อมในด้านดังกล่าว จะทำให้การเปิดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จได้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (วิสัยทัศน์การศึกษากรุงเทพมหานคร. 2542 : 5)
แผนปฏิบัติการวิสัยทัศน์การศึกษากรุงเทพมหานคร ACTION PLAN แบ่งออกเป็น 5 แผนหลักดังนี้

แผนงานหลักที่ 1 : การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (การเรียนการสอน)

แผนงานหลักที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แผนงานหลักที่ 3 : การบริหารจัดการทางการศึกษา

แผนงานหลักที่ 4 : สถานภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

แผนงานหลักที่ 5 : การเรียนรู้ตลอดชีวิต

แผนงานหลักที่ 1 : การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนการสอน : ก้าวหน้า มีมาตรฐาน ทันสมัย ดำรงความเป็นไทยในความเป็นสากล

ทุกโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง และให้ได้ผลในภาพรวมอย่างแท้จริง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร (ด้านภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์กลางของผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั่วประเทศ และจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับปรับปรุงมีไม่เกินร้อยละ 10 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครร้อยละ 10 เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐานการจัดการศึกษา (ISO 9002) และได้รับการรับรองไม่น้อยกว่า 10 โรงเรียน นักเรียนที่จบจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครทุกคนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างน้อย 2 โปรแกรม นักเรียนที่จบจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครทุกคนมีความรู้และสามารถเล่นกีฬาและดนตรีได้ไม่น้อยกว่าคนละ 1 อย่าง นักเรียนทุกคนมีความรู้และเข้าใจในวิถีชีวิตชุมชน เห็นคุณค่า และปฏิบัติกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยร่วมกับชุมชนได้อย่างสอดคล้องและสม่ำเสมอ

แผนงานหลักที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพชีวิต

นักเรียนทุกคนปลอดจากภาวะทุพโภชนาการ ไม่ติดยาเสพติด เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณทางร่างกายและจิตใจได้รับการช่วยเหลือ ทุกโรงเรียนมีบรรยากาศร่มรื่น สะอาด มีสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้และปลอดภัย นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกและเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม ชุมนุม อย่างน้อยคนละ 2 กิจกรรม มีโรงเรียนที่จัดให้เด็กที่พิการทางกายและบกพร่องทางสติปัญญา ได้เรียนร่วมใน

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างน้อย 50 โรงเรียน นักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพมหานคร เข้ารับการศึกษต่อในระดับที่สูงขึ้น จากร้อยละ 93 เป็นร้อยละ 97

แผนงานหลักที่ 3 : การบริหารจัดการทางการศึกษา

ทุกโรงเรียนได้รับการกระจายอำนาจ 3 ด้าน คือ ด้านงบประมาณเพื่อการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการเงิน ทรัพย์สินและพัสดุ มีการปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษาให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน โดยการจัดตั้ง ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์นิเทศบริการ ศูนย์วิชาการเขต จัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 11 โรงเรียน ได้รับการปรับปรุงการเรียนการสอนแบบรวมชั้น (Non - Class) มีศูนย์สารสนเทศทางการศึกษาและระบบเครือข่ายเพื่อการบริหารการศึกษา เชื่อมโยงระหว่างผู้บริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา สำนักงานเขต และโรงเรียนทุกแห่ง จัดตั้งสหวิทยาเขตและประชาคมการศึกษาในทุกเขตพื้นที่ ทุกโรงเรียนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียน และกำหนดพันธะสัญญาร่วมกันในการพัฒนาการศึกษา มีเอกชนเข้ามารับดำเนินการในการจัดการศึกษาบางด้านในโรงเรียน 50 แห่ง

แผนงานหลักที่ 4 : สถานภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมให้เข้าศึกษาต่อในประเทศ ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในสาขาที่ราชการต้องการ อย่างน้อยปีละ 100 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการฝึกอบรม ศึกษาและดูงานในการพัฒนางาน อย่างน้อยคนละ 2 ครั้งต่อปี ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าทางวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 โดยสำนักการศึกษาให้การสนับสนุนจัดบริการและวิทยากร ครู บุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ได้รับการยอมรับ ยกย่อง และประกาศเกียรติคุณทั้งในระดับกรุงเทพมหานคร ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 200 รายต่อปี บุตรครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการสนับสนุนเงินทุนการศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรีทุกคน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีมาตรฐานวิชาชีพและได้รับการคัดเลือกให้เป็นต้นแบบทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนการทำงานเป็นกรณีพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพระดับที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ทุกสำนักงานเขตหรืออย่างน้อยในระดับกลุ่มสำนักงานเขต มีชมรม/สมาคมครูที่จะส่งเสริมพัฒนาองค์กรวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานและมีศักยภาพ ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนบริหารงานในรูปแบบประชาธิปไตยให้เกิดโอกาสในการทำงานที่เท่าเทียมกัน จัดตั้งชมรม/สมาคมครูผู้เกษียณอายุราชการ

แผนงานหลักที่ 5 : การสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ทุกโรงเรียนเป็นโรงเรียนสามประโยชน์ที่สามารถบริการชุมชนได้ครบตามวัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาตามวิสัยทัศน์ OUTCOMES นักเรียนกรุงเทพมหานครเมื่อจบการศึกษา จะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

1. มั่นใจในตนเองและภูมิใจในชุมชน มีสุขภาพกายและจิตดี มีความสุขในการเรียน
2. รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีการทำกิจกรรมและช่วยเหลือกัน รักเพื่อน รักครู และรักโรงเรียน
3. มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดี ไม่ติดยาเสพติด
4. มีความรู้ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาไทยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ
5. ใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างน้อย 2 โปรแกรม
6. มีความรู้และสามารถเล่นกีฬาและดนตรีได้คนละ 1 อย่าง
7. มีความใฝ่รู้และใฝ่เรียน และมีความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
8. ครูและผู้บริหารของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
9. มีความรู้และสามารถจัดการเรียนการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางอย่างมีประสิทธิภาพ
10. ได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในสาขาที่ขาดแคลน และรับการฝึกอบรม ศึกษา ฝึกงานในการพัฒนางานอย่างน้อยคนละ 2 ครั้งต่อปี
11. ได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ 10% ต่อปี
12. ได้รับการยอมรับ ยอเย่งและประกาศเกียรติคุณไม่น้อยกว่า 200 รายต่อปี
13. ได้รับการสนับสนุนเงินทุนบุตรครูจนจบปริญญาตรีทุกคน
14. ครูและผู้บริหารที่มีมาตรฐานวิชาชีพและรับเลือกเป็นต้นแบบจะได้รับเงินตอบแทนการทำงานเป็นกรณีพิเศษ
15. สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมชมรม สมาคมครูเพื่อพัฒนาวิชาชีพในทุกสาขา
16. ครูที่เกษียณอายุจะได้รับการดูแลและให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามควรโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

มีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และปลอดภัย ได้รับการกระจายอำนาจ 3 ด้าน คือด้านงบประมาณ การจัดการเรียนการสอน และการเงินทรัพย์สินและพัสดุ มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียนและกำหนดพันธะสัญญาร่วมกันในการพัฒนาการศึกษา เป็นโรงเรียนทันสมัย มีระบบเครือข่ายเพื่อบริหารการศึกษาเชื่อมโยงกับส่วนกลาง และได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการและการนิเทศการศึกษาจากส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ มีเอกชนเข้ามารับดำเนินการในการจัดการศึกษาบางด้าน เป็นโรงเรียนสามประโยชน์ที่สามารถบริการชุมชนได้ครบตามวัตถุประสงค์

กรุงเทพมหานครกำหนดให้ปีการศึกษา 2542 เป็น "ปีแห่งมาตรฐานการศึกษา" โดยมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ใน 4 แนวทางสำคัญคือ

1. บริหารอย่างมีวิสัยทัศน์
2. ปฏิบัติมุ่งสู่เกณฑ์มาตรฐาน
3. พัฒนาค้นจากผลนิเทศงาน
4. ให้เด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียน

สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขตและสถานศึกษา ต้องยึดแนวทางในการบริหาร การศึกษา ตามวิสัยทัศน์การศึกษาของกรุงเทพมหานครที่กำหนดว่า

“ภายในปี 2542 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานครต้องก้าวหน้า มีมาตรฐาน ทันสมัย ดำรงความเป็นไทยในความเป็นสากล สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ดำเนินการบริหารจัดการทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ สถานภาพของครูและบุคลากร มั่นคง มีศักดิ์ศรี สนับสนุน ให้บริการการศึกษานอกโรงเรียนทั้งด้านสามัญ ด้านอาชีพและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อประโยชน์ การเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในกรุงเทพมหานคร ”

เพื่อบรรลุตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานในแต่ละแผนหลัก และเกิดผลลัพธ์ทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

ผลลัพธ์ (OUTCOMES) ของการจัดการศึกษาตามวิสัยทัศน์ นักเรียนกรุงเทพมหานคร เมื่อจบการศึกษาจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

1. มั่นใจในตนเองและภูมิใจในชุมชน
2. มีสุขภาพกายและจิตดี มีความสุขในการเรียน
3. รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีการทำกิจกรรมและช่วยเหลือกัน รักเพื่อน รักครู และรักโรงเรียน
4. มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดี ไม่ติดยาเสพติด
5. มีความรู้ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาไทยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์กลางของประเทศ
6. ใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างน้อย 2 โปรแกรม
7. มีความรู้และสามารถเล่นกีฬาและดนตรีได้คนละ 1 อย่าง
8. มีความใฝ่รู้และใฝ่เรียน และมีความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ผู้บริหารและครู สังกัดกรุงเทพมหานคร

1. มีความรู้และสามารถจัดการเรียนการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในสาขาที่ขาดแคลน และรับการฝึกอบรม ศึกษา ดูงานในการพัฒนางานอย่างน้อยคนละ 2 ครั้ง ต่อปี
3. ได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ 10% ต่อปี
4. ได้รับการยอมรับ ยกย่องและประกาศเกียรติคุณไม่น้อยกว่า 200 รายต่อปี
5. ได้รับการสนับสนุนเงินทุนบุตรครูจนจบปริญญาตรีทุกคน
6. ครูและผู้บริหารที่มีมาตรฐานวิชาชีพและรับเลือกเป็นต้นแบบจะได้รับเงินตอบแทนการทำงานเป็นกรณีพิเศษ
7. สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมชมรม สมาคมครูเพื่อพัฒนาวิชาชีพในทุกสาขา
8. ครูที่เกษียณอายุจะได้รับการดูแลและให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามควร

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

1. มีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และปลอดภัย
2. ได้รับการกระจายอำนาจ 3 ด้าน คือด้านงบประมาณ การจัดการเรียน การสอน และการเงินทรัพย์สินและพัสดุ
3. มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียนและกำหนดพันธะสัญญาร่วมกันในการพัฒนาการศึกษา
4. เป็นโรงเรียนทันสมัย มีระบบเครือข่ายเพื่อบริหารการศึกษาเชื่อมโยงกับส่วนกลาง และได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการและการนิเทศการศึกษาจากส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ
5. มีเอกชนเข้ามารับดำเนินการในการจัดการศึกษาบางส่วน
6. เป็นโรงเรียนสามประโยชน์ที่สามารถบริการชุมชนได้ครบตามวัตถุประสงค์
7. สำนักงานเขตต้องกำกับ ติดตาม และประสานงานให้สถานศึกษาทุกแห่ง ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาอย่างจริงจังและเกิดผล
8. สำนักการศึกษาจะติดตามผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์การศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่ง ผ่านทางโครงการ "วิทัศน์สัญจร" โดยจะมีการติดตามเป็นกลุ่มย่อยอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายน 2542 เป็นต้นไป และจะมีการประเมินผลการดำเนินงานทุกระยะ 3 เดือนหรืออย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง

ปฏิบัติมุ่งสู่เกณฑ์มาตรฐาน

1. กรุงเทพมหานครจะใช้เวลาพยายามอย่างมุ่งมั่น ในการพัฒนาสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ให้เข้าสู่มาตรฐานภายในปีการศึกษา 2542 โดย

1.1 สถานศึกษาทุกแห่งของกรุงเทพมหานคร จะต้องบรรลุมาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2540 และตามแนวทางส่งเสริมโรงเรียนให้มีมาตรฐานประกันคุณภาพได้ พ.ศ.2540 ของกรุงเทพมหานคร

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาของกรุงเทพมหานครทุกคนจะต้องบรรลุมาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาของคุรุสภา พ.ศ. 2537

1.3 ครูกรุงเทพมหานครทุกคนจะต้องบรรลุมาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ.2537 โดยสำนักการศึกษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินมาตรฐานโรงเรียนทุกแห่งให้เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี

2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกรุงเทพมหานคร ต้องศึกษาและหาแนวทางร่วมกันในการเพิ่มพูนระดับฝีมือให้มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา (Education Manager Qualification : EMQ) และมาตรฐานคุณภาพครู (National Teacher Qualification : NTQ) เพื่อให้มีผลถึงคุณภาพผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริหารและพฤติกรรมการสอนของครู จะเป็นเครื่องชี้วัดว่าโรงเรียนได้มีการพัฒนาจริง

3. "แฟ้มพัฒนางานครู" หรือ "แฟ้มสะสมงานครู" จะเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผล การปฏิบัติงานของครู

พัฒนาตนจากผลนิเทศงาน

1. การประเมินตนเองของสถานศึกษา เป็นแนวทางสำคัญในการก้าวสู่ความมีมาตรฐานของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และครู และเป็นการเตรียมการของสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก โดยถือว่าการประกันคุณภาพนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

2. สถานศึกษาต้องจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างจริงจัง โดยอย่างน้อยต้องปฏิบัติได้ตามคู่มือการนิเทศภายใน พ.ศ.2540 ของสำนักการศึกษา

3. เมื่อสิ้นสุดการศึกษาแต่ละภาคเรียน สถานศึกษาต้องจัดให้มีการวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ได้พัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน (พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และทักษะการสื่อสาร) ให้มีความเจริญงอกงามตามศักยภาพของผู้เรียนได้ในระดับใด โดยจัดให้มีการประชุมร่วมของผู้บริหารและคณะครูในสถานศึกษาเพื่ออภิปรายผล และกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เด็กมีความเจริญงอกงามถึงขีดสุดตามศักยภาพของผู้เรียน เมื่อได้

ดำเนินการแล้วให้ส่งรายงานการประชุมให้สำนักการศึกษาทราบภายใน 30 วันหลังสิ้นสุดภาค การศึกษานั้น เพื่อจะได้ติดตามผลการดำเนินการของสถานศึกษาต่อไป

ให้เด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง แนวทางการจัดการเรียน การสอนที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ (Process) สร้างองค์ความรู้ (Construct) ด้วยตนเอง และผู้เรียน มี ส่วนร่วมในการเรียน (Participation) รวมทั้งการทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น โดยถือว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด (Learner Empowerment) เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพ มีคุณภาพ และสุขภาพที่ดี หรือ "เก่ง ดี มีความสุข" ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Long Life Learning) สถานศึกษา จะต้องจัดการเรียนการสอนโดยยึดแนวทางดังนี้

ด้านหลักสูตร

1. ให้สถานศึกษาจัดให้คณะครูได้วิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) นำไปสู่การเขียนแผนการเรียนรู้ (แผนการสอน) เน้นแนวทางการให้เด็กเป็น ศูนย์กลาง และให้เกิดผลผลิตที่ "เก่ง ดี มีความสุข" ประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านสมรรถภาพ (Competency) ให้มีความเก่งในการคิด วิเคราะห์ วิพากวิจารณ์ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ฯลฯ รวมทั้งคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
 - 1.2 ด้านคุณภาพ (Quality) ให้มีความดี มีจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี มีระเบียบวินัย รักสะอาด ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรม และคุณค่าความเป็นไทย
 - 1.3 ด้านสุขอนามัย (Healthy) ให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความร่าเริง แจ่มใส มั่นใจ รู้จักตนเอง ชื่นชมตนเอง
2. กำหนดสัดส่วนของเนื้อหาวิชาและเวลาเรียนให้เหมาะสม ให้เวลาสำหรับวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเวลาสำหรับการฝึกทักษะ ดนตรี กีฬา และ ศิลปะเพิ่มขึ้น
3. กำหนดเป้าหมายหลักสูตรจากการมุ่งเน้นความรู้ด้านวิชาการ ไปสู่การจัดการเรียนการ สอนเพื่อความหลากหลายทางสติปัญญา หรือ พหุปัญญา (Multiple Intelligences)
4. จัดหลักสูตรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้รอบด้านโดยมีบูรณาการ (Integrated Holistic Learning Curriculum) เพื่อการผสมผสานสาระการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล
5. สร้างทางเลือกในการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก เช่น ชมรม ชุมนุมสำหรับการ เรียนกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ

ด้านการเรียนการสอน

1. ให้สถานศึกษานำแนวทางและกระบวนการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแนวทางใหม่ มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เพื่อเป็นการทดลองและเตรียมรับการดำเนินการตามหลักสูตรใหม่ ในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ให้ทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน มาใช้กับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม โดยควรมีสัดส่วนเวลาสำหรับโครงงานประมาณร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด

1.2 การผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้รอบด้านอย่างสมดุล และไม่เกิดการเรียนรู้แบบแยกส่วน

1.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ (Process) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน

1.4 การจัดการเรียนการสอนที่มีความสุข กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหาและความสามารถในการนำไปใช้

2. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องร่วมกับคณะครู ปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ให้ความรู้ ผู้บอกความรู้ มาเป็นผู้ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ (Process) ในการคิดค้นหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ โดยให้เด็กได้พัฒนาความคิด การปฏิบัติ และสร้างสรรค์จินตนาการ เพื่อบรรลุ จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ (เอกสารหมายเลข 1)

3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นสถานการณ์ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง จะทำให้การประเมินผลการเรียนสามารถกระทำได้ตามสภาพที่แท้จริง

ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

1. ให้สถานศึกษาทำหน้าที่ประเมินผล ตัดสิน และอนุมัติผลการเรียนของทุกชั้นเอง เพื่อให้สอดคล้องตามระเบียบการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) โดยปฏิบัติให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (ตามเอกสารหมายเลข 2) เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ครูผู้สอนควรเป็นผู้ประเมินผลการเรียนของนักเรียนเอง ดังนั้นจึงห้ามมิให้มีการจัดทำข้อสอบรวมของสำนักงานเขตอีกโดยเด็ดขาด

2. การประเมินผลการเรียนต้องครอบคลุมทุกพิสัยและเน้นกระบวนการ (ตามเอกสารหมายเลข 3) ตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ บันทึก ทดสอบ การสะสมงาน จากการทำกิจกรรม พฤติกรรม และพัฒนาการ ฯลฯ โดยต้องกระทำควบคู่ไปพร้อมกับการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดปี

3. การประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ การออกแบบทดสอบจะต้องสามารถวัดความคิดระดับสูงของผู้เรียนได้มากกว่าจะเป็นการทดสอบแบบเลือกตอบ ที่วัดได้เพียงความรู้ความจำเบื้องต้น

4. ให้นำการประเมินผลโดยการสะสมงานของนักเรียน (Portfolio) มาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน

5. การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงต้องดำเนินการภายใต้เกณฑ์การประเมิน (Rubric) ที่ชัดเจน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็น ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 245 คน ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการครู ใน 8 โรงเรียน ได้แก่ ครูโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 56 คน ครูโรงเรียนแจ่มจันทร์ จำนวน 24 คน ครูโรงเรียนสวัสดีวิทยา จำนวน 31 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าสามอิน จำนวน 28 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำนวน 27 คน ครูโรงเรียนวัดภาษี จำนวน 25 คน ครูโรงเรียนวิจิตรวิทยา จำนวน 45 คน และครูโรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จำนวน 29 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของข้าราชการครู ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของข้าราชการครู เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับลักษณะเฉพาะของท่าน ตามความเป็นจริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 25 ปี - 35 ปี

☐ มากกว่า 35 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาโท
- ☐ สูงกว่าปริญญาโท

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
- ☐ 5 ปี - 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

5. ขนาดโรงเรียน

- ☐ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน)
- ☐ ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 301- 600 คน)
- ☐ ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแบบสอบถามของ เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540 : 94 - 95) สรรเพ็ชญ์ อินทะพันธ์ (2546 : 105 - 106) และสุกัญญา ขำเพชร (2538 :110-112).

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 2.1 และ 2.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา
แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับ
ข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาว่า

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม						
0	นโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมไม่ ชัดเจน					
00	มีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในเรื่อง การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วม					
00 0	บุคลากรไม่มีส่วนในการวางแผนพัฒนาการมี,บมี มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วม					
การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
0	แหล่งค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อมูลเนื้อหาต่างๆ เกี่ยวกับวิชาที่สอน					
00	การสำรวจความพร้อมของผู้เรียนทางด้าน ความรู้พื้นฐาน ความสามารถ ความถนัดและ ความสนใจก่อนไปจัดโปรแกรมการสอน					
00 0	ความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล(IEP) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ
(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	1	5
จริง	2	4
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	4	2
จริงน้อยที่สุด	5	1

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ใน การวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง	มีปัญหาในความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง	มีปัญหาในความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง	มีปัญหาในความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ภาษาและการใช้ตัวเลือกใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไป ทดลองใช้
2. ผู้วิจัยหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำมาตรวจให้ คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 %

กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ และทดสอบด้วย t -test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมี 40 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.256 - 7.180

3. ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยแจกแบบสอบถามจำนวน 243 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถามแก่ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 2 - 20 มีนาคม 2552 และได้ไปปรับแบบสอบถามคืน โดยได้รับคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25 %

กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา Alpha (α - coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดของโรงเรียน โดยใช้การทดสอบที (t-test)

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe' s Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - Distribution
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean Squares)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ตามตัวแปรตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา และขนาดของโรงเรียน โดยใช้การทดสอบที (t - test)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

	ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	26	10.6
	หญิง	219	89.4
	รวม	245	100.0
2. อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	-	-
	25 ปี - 35 ปี	169	69.0
	มากกว่า 35 ปี	76	31.0
	รวม	245	100.0
3. วุฒิการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	84	34.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	161	65.7
	รวม	245	100.0
4. ประสบการณ์ ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	25	10.2
	5 ปี - 10 ปี	93	38.0
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	127	51.8
	รวม	245	100.0
5. ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	-	-
	ขนาดกลาง	155	63.3
	ขนาดใหญ่	90	36.7
	รวม	245	100.0

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 89.4 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 10.6

จำแนกตามตัวแปรอายุส่วนใหญ่ มีอายุ25 ปี - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.0 รองลงมาเป็นอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.0

จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมามีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 34.3

จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ51.8 รองลงมามีประสบการณ์ 5 ปี - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.0 และมีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

จำแนกตามตัวแปรขนาดโรงเรียน ส่วนใหญ่มีขนาดโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมามีขนาดโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.7

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
ปัญหาด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม	2.50	.60	มีปัญหาปานกลาง
ปัญหาด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา	2.60	.42	มีปัญหาปานกลาง
ปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาโดยรวม	2.56	.43	มีปัญหาปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดของโรงเรียน โดยใช้การทดสอบที่ t-test ดังแสดงในตาราง 3 - 7

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม				
เพศชาย	26	2.31	.65	1.679
เพศหญิง	219	2.52	.59	
2. การดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา				
เพศชาย	26	2.39	.33	3.306**
เพศหญิง	219	2.62	.42	
โดยรวม				
เพศชาย	26	2.36	.40	2.550*
เพศหญิง	219	2.59	.43	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครตามตัวแปรอายุ

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม				
25 ปี - 35 ปี	169	2.52	.60	.789
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	76	2.45	.61	
2. การดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา				
25 ปี - 35 ปี	169	2.58	.40	.848
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	76	2.63	.45	
โดยรวม				
25 ปี - 35 ปี	169	2.56	.41	.103
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	76	2.57	.47	

จากตาราง 4 พบว่า ครูที่มีอายุ 25 ปี - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครตามตัวแปรวุฒิการศึกษา

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม				
ปริญญาตรี	84	2.38	.54	2.202*
ปริญญาโท	161	2.56	.62	
ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม				
2. การดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา				
ปริญญาตรี	84	2.47	.34	3.764**
ปริญญาโท	161	2.67	.44	
โดยรวม				
ปริญญาตรี	84	2.44	.35	3.549**
ปริญญาโท	161	2.63	.45	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม				
ขนาดกลาง	155	2.52	.61	.899
ขนาดใหญ่	90	2.45	.58	
2. การดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา				
ขนาดกลาง	155	2.61	.43	.384
ขนาดใหญ่	90	2.59	.40	
ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
โดยรวม				
ขนาดกลาง	155	2.58	.44	.706
ขนาดใหญ่	90	2.54	.42	

จากตาราง 6 พบว่า ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการ พิเศษแบบเรียนร่วม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. การบริหารงานการจัดการ เรียนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	2	.021	.010	.029
	ภายในกลุ่ม	242	88.117	.364	
	รวม	244	88.138		
2. การดำเนินการจัดกิจกรรม การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.611	.306	1.751
	ภายในกลุ่ม	242	42.242	.175	
	รวม	244	42.853		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.191	.096	.515
	ภายในกลุ่ม	242	44.898	.186	
	รวม	244	45.089		

จากตาราง 7 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ครูชายและครูหญิง มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
4. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
6. ครูที่ทำงานอยู่ในขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็น ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 245 คน ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการครู ใน 8 โรงเรียน ได้แก่ ครูโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 56 คน ครูโรงเรียนแจ่มจันทร์ จำนวน 24 คน ครูโรงเรียนสวัสดีวิทยา จำนวน 31 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าสามอิน จำนวน 28 คน ครูโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำนวน 27 คน ครูโรงเรียนวัดภาษี จำนวน 25 คน ครูโรงเรียนวิจิตรวิทยา จำนวน 45 คน และครูโรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จำนวน 29 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 243 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และการตอบแบบสอบถามแก่ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 2 - 20 มีนาคม 2552 และได้ปรับแบบสอบถามคืน โดยได้รับคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมของข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงานการจัดการเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรม การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการดำเนินการจัดกิจกรรม การศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่มีอายุ 25 ปี - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครที่มีวุฒิ การศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบบเรียนร่วม ด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี ปัญหาความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ใน ด้านการสอนและการนำความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงาน การ จัดการเรียนร่วมไปประยุกต์ใช้ยังมีไม่มากพอ อีกทั้งอาจเนื่องมาจากอายุยังน้อยจึงทำให้ขาดความ เข้าใจและขาดประสบการณ์ เทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสอน แต่ทั้งนี้ผู้บริหารควรให้การสนับสนุน

และส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจให้มากขึ้น โดยอาจจะจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟลชเชอร์ (กรมสามัญศึกษาเพื่อคนพิการ, 2542; 74) ได้ศึกษาเจตคติของครูผู้สอนเด็กในระดับก่อนอนุบาล (Pre-Kindergarten) ที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวัยก่อนอนุบาลกับเด็กปกติ พบว่าครูที่สอนเด็กปกติในระดับดังกล่าว มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วม และยังพบอีกว่าครูที่เคยมีความต้องการพิเศษมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน การจัดให้ครูมีประสบการณ์ตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นสิ่งที่ควรต้องทำและเสนอแนะเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติสามารถทำได้ตั้งแต่ในระดับก่อนอนุบาล

2. ครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่าครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่าครูเพศชายและหญิงในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เพราะครูเพศหญิงมีความละเอียดและอ่อนโยนมากกว่าจึงทำให้ เด็กเกิดความไวเนื้อเชื่อใจและอยากเรียนรู้มากขึ้น

ส่วนด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะครูทุกคนต่างก็ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมทางด้านการศึกษาทำให้ไม่เกิดความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ (2543) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนร่วมระดับอนุบาลในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมีเป้าหมายในการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาล เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ ผู้บริหารได้เตรียมตัวและเตรียมครูเพื่อให้มีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาลโดยการเข้ารับการอบรม / สัมมนา มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบโดยให้ครูประจำชั้นชี้แจง คัดแยกเด็กโดยการทดสอบความรู้ทั่วไป ผู้จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลคือ ครูประจำชั้น ครูประจำชั้นเป็นผู้จัดซื้อและจัดหาสื่อและอุปกรณ์ โดยมีการจัดสรรงบประมาณและติดต่อประสานงานให้ผู้บริหาร นิเทศและติดตามผลอย่างน้อยๆ เดือนละ 1 ครั้ง โดยการเยี่ยมชั้นเรียนและเมืองครุภาครัฐให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอน ครูประจำชั้นจัดกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมทักษะการช่วยเหลือตนเองใช้แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นแนวทางในการเขียนแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับหลักสูตรโดยเรียนเหมือนกันแต่ลดความคาดหวังหรือความยากของงานลงเนื้อหา

เดียวกันกับเด็กปกติสอนเด็กพร้อมกันทั้งชั้นและทบทวนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน เมื่อสอนจบจัดกิจกรรมเสริมพิเศษที่พัฒนาทักษะให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนเมื่อสอนจบจัดกิจกรรมเสริมพิเศษที่พัฒนาทักษะกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่และการเคลื่อนไหวเลือกสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยพัฒนาด้านที่บกพร่อง เด็กอนุบาลที่มีความต้องการพิเศษทุกคนใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์เหมือนกับเด็กปกติและได้รับการวัดและประเมินผลเด็กโดยการสังเกตพฤติกรรมส่วน ปัญหาด้านการบริหารพบว่าโรงเรียนไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายได้ทั้งหมด บุคลากรไม่เพียงพอ คุรุขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสอนและจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลขาดงบประมาณในการปรับสภาพแวดล้อมและให้บริการเครื่องมือสื่อและอุปกรณ์การนิเทศและติดตามผลยังทำได้ไม่เต็มที่หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนยังมีน้อยส่วนปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอน คือ ขาดเอกสารที่เป็นแนวทางในการจัดการกิจกรรมครูไม่สามารถจัดการกิจกรรมได้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนขาดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการกิจกรรม

3. ครูที่มีอายุ 25 ปี - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แสดงว่าครูที่มีอายุ 25 ปี - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความพร้อมในการเรียนการสอนจึงเป็นการเพิ่มศักยภาพของการเรียนรู้ของเด็กได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนศรี ยัมสาระ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตากับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า สภาพการดำเนินการของผู้บริหารด้านการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตาเข้ามาเรียนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอมะหะนง จังหวัดกำแพงเพชรนั้น ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีการเตรียมความพร้อม โดยมีการจัดประชุมชี้แจงมอบหมายงานดำเนินการ จัดครูที่ผ่านการอบรมเข้าสอน และประชุมชี้แจงผู้ปกครองและนักเรียนปกติ พร้อมได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้วยอีกทั้งมีการเตรียมความพร้อมด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการรับนักเรียน จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและการช่วยเหลือ ด้านอาคารสถานที่มี การเตรียมความพร้อมของห้องเสริมวิชาการมีการปรับสภาพอาคารต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสม อาทิเช่น การปรับสภาพห้องน้ำ การจัดห้องเรียนให้อยู่ใกล้ห้องน้ำ ด้านการใช้หลักสูตร มีการเตรียมความพร้อมโดยมีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็ก ปรับเวลาในการเรียนการสอนและการจัดปายนิเทศแสดงผลงาน อีกทั้งมีการปรับเกณฑ์การวัดผลให้สอดคล้องกับเด็กบกพร่องทางสายตา และมีการดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

4. ครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครที่มีวุฒิ การศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 4 แสดงว่าครูในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวม แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะบุคลากรอาจยังไม่ ค้นเคยกับการเรียนการสอนร่วมกันของเด็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน กันทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพวงทอง ศรีวิสัย (2544) ที่ได้ ศึกษาความพร้อมของการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติใน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนสังกัดกรมสามัญ ศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2543 มีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมด้านอาคาร สถานที่น้อยนอกจากห้องปฏิบัติการมีความพร้อมปานกลางด้านบุคลากรทั้งภายในโรงเรียนมีความ พร้อมน้อยนอกจากครูประจำชั้นปกติ ครูที่ปรึกษามีความพร้อมด้านปานกลาง ส่วนนักจิตวิทยา คลินิกและนักตรวจการได้ยิน มีความพร้อมน้อยที่สุดในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีความพร้อมน้อย สำหรับจำนวนเด็กที่เข้าเรียนมากที่สุด คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ส่วนเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนน้อยที่สุด ผู้บริหารทุกระดับควรให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการ เรียนร่วม พร้อมทั้งปรับเปลี่ยน พัฒนาทั้งอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสม กับสภาพความต้องการของเด็กพิการที่เข้าเรียนร่วม โดยควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในทุก เรื่องเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ในระดับประถม ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา มีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม ด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนอาจจะมีประสบการณ์ในการสอนที่ไม่เหมือนกัน ครูผู้สอนที่ มีประสบการณ์สอนที่ดีกว่าย่อมรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีกว่า

ส่วนด้านการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน ขาดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ

5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 5 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติงานใน โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมที่มีครูและบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนที่เป็น

บุคคลสำคัญในการที่จะดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ก็ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนว่าจะปฏิบัติงานสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตามภาระหน้าที่มากน้อยเพียงใด โดยมีการปรับปรุง พัฒนาระบบ การบริหารจัดการศึกษาให้เป็นไปตามรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในภารกิจของการบริหารโรงเรียนที่สำคัญทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานบริหารทั่วไป

6. ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5 แสดงว่า ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานครมีปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วมโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะทุกโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง และได้ผลในภาพรวมอย่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร (ด้านภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์กลางของผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั่วประเทศ และจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับปรับปรุงมีไม่เกินร้อยละ 10 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครร้อยละ 10 เข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐานการจัดการศึกษา (ISO 9002) และได้รับการรับรองไม่น้อยกว่า 10 โรงเรียน นักเรียนที่จบจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครทุกคน สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างน้อย 2 โปรแกรม นักเรียนที่จบจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครทุกคน มีความรู้และสามารถเล่นกีฬาและดนตรีได้ไม่น้อยกว่าคนละ 1 อย่าง นักเรียนทุกคนมีความรู้และเข้าใจในวิถีชีวิตชุมชน เห็นคุณค่า และปฏิบัติกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยร่วมกับชุมชนได้อย่างสอดคล้องและสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาคำว่าความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงาน การจัดการเรียนร่วม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และมีตัวแปรเพศและวุฒิการศึกษา เท่านั้นที่มีปัญหาคำว่าความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการศึกษามาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษขั้นพื้นฐาน เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปฏิบัติในการจัดการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน

1.2 ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษามาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษขั้นพื้นฐานเพื่อจะได้นำไปใช้ในการปฏิบัติในการจัดการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจนโดยไม่จำกัดเพศและวัย

1.3 วุฒิการศึกษาของข้าราชการ มีความสำคัญต่อปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติของครู ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรมีการยกระดับวุฒิการศึกษาของข้าราชการครูสูงขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ข้าราชการครูมีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมในระดับที่สูงขึ้นและจัดหาทุนส่งเสริมการศึกษา การอบรม เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยกับข้าราชการครูในเขตอื่นๆ เพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบผลการวิจัยเพื่อช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจทำให้การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติแตกต่างกัน เช่น สุขภาพจิต บุคลิกภาพ ภาระหน้าที่การทำงาน และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบเรียนร่วม

บรรณานุกรม

- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ, กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). คู่มือการจัดการเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ.
- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ, กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). คู่มือการจัดการเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ.
- การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. (2529). รายงานการวิจัยการทดลองการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. (2530). คู่มือการเรียนร่วมระดับประถมศึกษา เล่มที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามรัฐ.
- _____. รายงานการวิจัยการทดลองเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท. , 2529.
- _____. (2539). สรุปการดำเนินงานโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ. ม.ป.ท.
- _____. (2539). ทศวรรษการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- _____. (2529). การศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2533). แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : พันนี้ พับบลิชซิง , ม.ป.ป.
- _____. (2534). รายงานการนิเทศติดตามผลโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ.
- _____. (ม.ป.ป.). โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ปีงบประมาณ 2538. กรุงเทพฯ. เอกสารอัดสำเนา.
- โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน. (2539). คู่มือการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย และสำนักเลขาธิการอาเซียน.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2543). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : พรินทาสกราฟฟิค.

- จรัส ทองปิยะภูมิ. (2531). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วม
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2534). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534
กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ทองคำ ผดุงสุข. (2531). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.
- นันทิยา ชัยนิคม. (ม.ป.ป.). รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่าง
จัดการเรียนร่วม. อุตรธานี : อัดสำเนา.
- นิตยา นิลคูหา. (2530). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมของเด็กที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- นิตยา นิลคูหา. (2534). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิลบล ทูรานุกาพ. (2540). การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ
เรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- บังอร ดันปาน. (2536). "มิติใหม่ของการเรียนการสอนเด็กพิเศษ" การศึกษาพิเศษกับรูปแบบการ
จัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สวนดุสิต.
- เบญจา ชลธารันนท์. (2524, มกราคม). "ปรัชญาเบื้องต้นของการศึกษาพิเศษ" ครุปริทัศน์ 6.
_____. (2535). ความหมายของการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : กองวิชาการสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. อัดสำเนา.
- _____. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสำหรับเด็กพิการ การวิจัยและพัฒนารูปแบบ
การบริหารจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- บังอร ดันปาน. (2535). เอกสารคำสอน : วิชาการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แสงสุทธิการพิมพ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การเรียนร่วม ภาควิชาการศึกษาพิเศษ และการศึกษาผู้ใหญ่.
กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2529). *การเรียนรู้ร่วม*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- _____. (2535). “การเรียนรู้ร่วม” , ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียน โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. อัดสำเนา.
- _____. (2533). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- พิมพ์อำไพ พุกพิบูลย์. (2535). *การเรียนรู้ร่วมของเด็กพิเศษ*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยครูสงขลา.
- ล่อ ชุตติกร. (2526). “การเรียนรู้ร่วมชั้นระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติ”, ใน เอกสารทางวิชาการ : รวบรวมบทความการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด.
- _____. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ตรินทร วิริยะสิรินันท์. (2535). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- _____. (2539). *การเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อแกรมมี จำกัด.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2537). *คู่มือจัดการเรียนร่วม*. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา.
- สุกัญญา ขำเพชร. (2538). *ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สุมาลี ใจดี. (2538). *ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). *หลักสูตรและการพัฒนา*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. (2542). *รายงานสภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติในประเทศ*. กรุงเทพฯ : แขวงวังจันทร์เกษม.
- เกษม ทองสัมฤทธิ์. (2540). *ความต้องการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (2542). ข้อมูลสารสนเทศ 2542. กรุงเทพมหานคร : กลุ่มสารสนเทศ กองนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม ; เล่ม 1 มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร : สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2543). ส่วนที่ 3 แนวดำเนินงานพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการเรียนร่วม. ใน เอกสารประกอบการประชุม หมายเลข 2 แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการเรียนร่วม. หน้า 4, 19 – 33. ณ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดกรุงเทพมหานคร.

_____. (2543). แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จรัส ทองปิยะภูมิ. (2530). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐานิยา บุญเกียรติ. (2538). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ณัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ. (2543). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาล ในโรงเรียนร่วมระดับในระดับในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิลบล ทูรานภาพ. (2540). การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทิยา ชัยนิคม. (2535). รายงานผลการวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ. หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี (เอกสารอัดสำเนา).

นวลน้อย บุญวงศ์ และนันทน์ เนียมทรัพย์. (2543). บทควมงานวิจัยเรื่องแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคารเพื่อคนพิการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระ จันทรัตน์. (2539). สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บึงอร ดันปาน. (2535). เอกสารคำสอนวิชา 2182112 การเรียนร่วมของเด็กพิเศษ.

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะวิชาครุศาสตร์ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
สวนดุสิต.

ประภาพิมล ทิมวัฒนา. (2548). การศึกษาความต้องการ ปัญหา และการมีส่วนร่วมของบุคคลที่
เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา
พิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ผดุง อารยะวิญญู. (2529). การเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษา
ผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

_____. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.

_____. (2541). รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2541
ประเด็นการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

_____. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร :
แว่นแก้ว.

พิกุล เลี้ยวสิริพงศ์. (2543). "การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการทางสติปัญญา", วารสาร
กองการศึกษาเพื่อคนพิการ ปีที่ 1.

พัชรี เฉลยกุล. (2536). สภาพและปัญหาของการจัดการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนในสถาบันสำหรับเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพชรรัตน์ กิตติวัฒนากุล. (2530). สภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมใน
โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชา
ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาริ ถิระจิตร. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2535). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539).

ศรินทร์ วิทยะสิรินันท์. (2535). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็ก.

ศรียา นิยมธรรม. (2541, เมษายน). "เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ", ใน วารสาร
การศึกษาปฐมวัย. 2 (2).2541

สรรเพ็ชญ์ อินทะพันธ์. (2546). การพัฒนาหลักสูตรอบรมบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อจัดการ
เรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมบุรณ์ อาติรพจน์. (2540). เจตคติของผู้บริหารและครูในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมที่มีต่อ
ความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาใน
โรงเรียน เขตกรุงเทพมหานคร. (เอกสารอัดสำเนา). กรุงเทพฯ.

- สหภัทร์ เจริญยศ. (2540). ความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพดอยกับโรงเรียนราชวินิต. (เอกสารอัดสำเนา). กรุงเทพฯ.
- สุกัญญา ขำเพชร. (2538). ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2540). รายงานการประเมินผลโครงการเรียนร่วมภายใต้การจัดการศึกษาพิเศษ ปีงบประมาณ 2539 - 2540. กรุงเทพมหานคร : กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา.
- _____. (2542). รายงานสภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา. 2542
- สามัญศึกษา, กรม. (2542). ปี พ.ศ. 2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ. วารสารกองการศึกษาเพื่อคนพิการ. ปีที่ 1.
- Allen, K.E. (1991). *The exceptional child : Mainstreaming in early childhood education*. 2nd ed. Albany : Delmar.
- Buyse, V., Wesley, P.W. and Keyes, L. (1998). *Implementing early childhood inclusion : Barrier and support factors*. Early childhood research quarterly. 13 No. 1 (1998) p. 169.
- Cartwright, G.P., Cartwright, C.A., and Ward, M.E. (1995). *Educating special learners*. 4th ed. California : Wadsworth.
- Choate, J.S. (1993). *Successful mainstreaming : proven ways to detect and correct special needs*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Cook, R.E., Tessier, A., and Klein, M.D. (1992). *Adapting early childhood curricula for children with special needs*. 3rd ed. New York : Macmillan.
- Dolinar, K.J., Boser, C., and Holm, E. (1994). *Learning through play : Curriculum and activities for the inclusive classroom*. New York : Delmar.
- Gargiulo, R.M., and Kilgo, J.L. (2000). *Young children with special needs : An introduction to early childhood special education*. New York : Delmar.
- Gearheart, B.R., Weishahn, M.W., and Gearheart, C.J. (1996). *The exceptional student in the regular classroom*. 6th ed. New Jersey : C.V. Mosby.
- Gearheart, B.R., and Weishahn, M.W. (1980). *The handicapped student in the regular classroom*. London : C.V. Mosby.
- Hanson, M.J., et al. (1998). *The culture of inclusion : Recognizing diversity at multiple levels*. Early childhood research quarterly 13 No.1 (1998) p. 185.

- Lerner, .W., ardell - zudnowski, C., nd Goldenberg, D. (1987). *Special education for the early childhood years*. 2nded. New Jersey : Prentice - Hall.
- Lewis, R.B., and Doorlag, D.H. (1995). *Teaching special students in the mainstream*. 4th ed. New Jersey : prentice - Hall.
- Overton, T. (2000). *Assessment in special education : An applied approach*. 3rd ed. New Jersey : prentice - Hall.
- Stainback, W., and Stainback, S. (1990). *Support networks for inclusive schooling : interdependent integrated education*. Baltimore : paul H. Brookes.
- Tufts, D.V. (1995, April). A study of attitudes toward mainstreaming severely languages handicapped children. *Dissertation abstracts international* 45.
- Wilson, R.A. (1998). *Special educational needs in the early years*. New York : Routledge.
- Barber, Maurun L. (1989, July). "Parent Perspective on Preschool Mainstreaming : The Effects of Attitudes Contact and Knowledge," *Dissertation Abstracts International*. 50(01) A : 42.
- Birght, Esther. (1986). *A Study of Certain Characteristics of Successful Mainstreaming*. Ph.D. Dissertation, University of Michigan.
- Juffer, Kirk E. (1991, August). "Parents Attitudes towards The Regular Education Initiation / Full Integration and Educational Placements for Their Children : A Survey of Parents of Hardicapped Children," *Dissertation Abstracts International*. 51(01) A : 477.
- Mulinix, Barbara J. (1994, September). "The Relationship between Principal Sample and Attitudes toward Mainstreaming of Handicapped Children, as Perceived by Teachers," *Dissertation Abstracts Information*. 54 (04) A : 435.
- Tom E.C. Smith and Other. (1995). *Teaching Students With Special Needs in Inclusive Settings America* : By Allyn and Bacon.
- Sohmid, Rex E., Jedee Money Penny and Ronald Johnson. (1997). *Mainstreamiing and the Exceptional Child, Contemporary Issues in Special Education*. New York : McGraw - Hill Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/7892

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 เมษายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติของครู เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมจิตา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้บริหาร คำนึงถึงผู้อำนวยการโรงเรียน และ ข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา คอบแบบสอบถาม ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติของครู เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่าง เดือนเมษายน - พฤษภาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันวิวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-0818-158

ปี ๒๕๖๑ ๒๕๖๒ ๒๕๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตุนนวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 เมษายน 2552

เรื่อง ขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิตเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท

เนื่องด้วย นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมในโรงเรียนปกติของครูเขตพิเศษกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิติ แสนคำศรีชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจึงขออนุญาตขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต THAI GHQ 60 ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย ได้ใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิตเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สามารถส่งมาได้ที่บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๖๕๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๓๐

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ ๐๘๔-๐๘๑๘-๑๕๘

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
N2.1	85.9667	125.6885	.6380	.9045
N2.2	86.1000	120.0241	.6991	.9020
N2.5	86.2000	124.1655	.6742	.9035
N2.6	85.8000	129.7517	.5052	.9073
N2.7	85.9667	122.3782	.7077	.9024
N2.8	85.9667	126.3782	.4754	.9070
N2.9	85.9333	125.7195	.5233	.9061
N2.11	86.0667	120.6851	.5761	.9051
N2.14	85.9000	128.8517	.4474	.9076
N2.15	86.0000	127.7931	.4808	.9070
N2.16	86.1000	123.9552	.6578	.9036
N2.20	85.7667	124.5299	.5962	.9047
N2.21	85.7667	131.4954	.2816	.9099
N2.26	85.9667	128.4471	.4479	.9075
N2.27	85.9000	126.9207	.5372	.9060
N2.28	86.0000	126.5517	.4872	.9067
N2.29	86.0000	126.0000	.4617	.9073
N2.30	86.1333	127.1540	.4915	.9067
N2.31	86.0000	121.2414	.7224	.9019
N2.32	86.1333	117.9816	.7982	.8996
N2.33	86.2333	117.4264	.6866	.9021
N2.34	86.0000	127.7931	.3294	.9103
N2.35	86.2667	123.2368	.4258	.9095
N2.39	86.4667	127.1540	.2204	.9173

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 24

Alpha = .9097

ภาคผนวก
เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม

ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตวัฒนา ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่กำหนด แล้วเลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะมีประโยชน์ต่อตัวท่านและผู้ที่เกี่ยวข้องในวิชาชีพ และไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่ประการใด ข้อมูลที่ท่านตอบจะถูกเก็บเป็นความลับ โปรดอ่านและตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์และครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา
แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว (Thai GHQ - 60)

นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของข้าราชการครู ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของข้าราชการครู เมื่อท่านอ่าน
ข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับลักษณะเฉพาะของท่าน ตามความเป็น
จริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ
 - ☐ ชาย
 - ☐ หญิง
2. อายุ
 - ☐ ต่ำกว่า 25 ปี
 - ☐ 25 ปี - 35 ปี
 - ☐ มากกว่า 35 ปีขึ้นไป
3. ตำแหน่ง
 - ☐ ผู้บริหาร
 - ☐ ครูผู้สอน
4. วุฒิการศึกษา
 - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ☐ ปริญญาตรี
 - ☐ ปริญญาโท
 - ☐ สูงกว่าปริญญาโท
5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 - ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
 - ☐ 5 ปี - 10 ปี
 - ☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
6. ขนาดโรงเรียน
 - ☐ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน)
 - ☐ ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 301- 600 คน)
 - ☐ ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาว่า

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	การบริหารงานการจัดการเรียนร่วม					
1	นโยบายของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมไม่ชัดเจน					
2	มีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					
3	บุคลากรไม่มีส่วนในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					
4	มีการเตรียมการในเรื่องงบประมาณในการบริหารจัดการในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					
5	มีการเตรียมการในเรื่องเอกสารคู่มือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					
6	ไม่มีการส่งเสริมให้บุคลากรได้อบรม พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง					
7	มีการให้คำปรึกษานิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากร					
9	มีการบริการด้านสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่สะดวก เหมาะสมและเพียงพอ					
10	ไม่มีการส่งเสริมให้บุคลากรร่วมทำงานเป็นหมู่ทีม					
11	มีการสนับสนุนด้านการพัฒนาความรู้ของครู เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเด็กตามแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล IEP					
12	ไม่มีการจัดให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไป ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน					
13	มีการจัดให้มีการรายงานผลความก้าวหน้าทางการ เรียนให้ผู้ปกครองทราบ					
14	มีการจัดให้มีการติดตามและประเมินผลหลังจบ การศึกษา					
	การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
15	มีแหล่งค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อมูลเนื้อหาต่างๆ เกี่ยวกับ วิชาที่สอนเพียงพอ					
16	มีการสำรวจความพร้อมของผู้เรียนทางด้านความรู้ พื้นฐาน ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ก่อนไปจัดโปรแกรมการสอน					
17	มีการให้ความรู้ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล(IEP) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
18	มีการสอนซ่อมเสริมในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการการพิเศษเรียนร่วม					
19	มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับครู					
20	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กพิเศษ เรียนร่วมรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพของ สังคมในปัจจุบัน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
21	มีการจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียน ค้นพบศักยภาพสูงสุดของตนเอง					
22	การจัดให้ผู้เรียนค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยกันเป็นกลุ่ม แบบเพื่อนช่วยเพื่อน					
23	มีการจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียน ค้นพบศักยภาพสูงสุดของตนเอง					
24	มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมี แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
25	มีการจัดให้มีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
26	มีการจัดและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของ จริงและประสบการณ์จริง					
27	มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
28	มีการจัดให้มีการประเมินผลควบคู่ในระหว่าง การเรียนการสอน					
29	มีการจัดให้มีการประเมินผู้เรียนทั้งในและนอก ห้องเรียนให้ครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ความประพฤติและคุณธรรม จริยธรรม					
30	มีการจัดให้มีการประเมินผลตามความสามารถของ ผู้เรียนทางด้านทักษะ กระบวนการคิดอย่างมี เหตุผล					
31	มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ					
32	การปรับเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลไม่ เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
33	ครูยังไม่เข้าใจปรัชญาของการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม					
34	ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการ จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษเรียนร่วม					
35	ครูไม่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำความรู้ ควบคู่คุณธรรม และพัฒนาผู้เรียนให้อยู่ร่วมใน สังคมอย่างมีความสุข					
36	ครูขาดเทคนิคในการจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้					
37	ครูไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ประเมินตนเองตามความรู้ ความถนัดและความ สนใจของตนเอง					
38	ครูไม่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการ เรียนร่วมทำให้ผู้เรียนไม่มีอิสระในการคิดและได้ ปฏิบัติจริง					
39	ครูไม่นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
40	ครูขาดการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายโดย การประเมินตามสภาพจริง					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวหนึ่งนุช วงศ์ไทย
 วัน เดือน ปีเกิด 29 พฤษภาคม 2514
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 434 หมู่ 4 ถนนรถไฟ 3 บางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
 โทร.083-199253,084-0818158
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู คศ.1
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านฉางเกลือ (รักเมืองไทย 3) ตำบลห้วยแร้ง อำเภอเมือง
 จังหวัดตราด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2526 ประถมศึกษา
 จาก โรงเรียนอาษาวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ
 พ.ศ.2529 มัธยมศึกษาตอนต้น
 จาก โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยากร กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2532 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การบัญชี)
 จาก โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (คอมพิวเตอร์)
 จาก โรงเรียนเทคนิควิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2547 ครุศาสตรบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย)
 จาก สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
 พ.ศ.2552 การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา)
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ